

مِهْر هۆشام

(ناول)

گنی پرواز

مہر ہوشام

کتابتے نام:

گدار

کتابتے تہر:

گنی پرواز

نیبیسکار

سال 2000

اولی چاپ: چاپکار - بلوچی اکتیڈمی - کُٹیثہ

سال 2015

دومی چاپ:

500

چاپ لیکہ:

سِلما لیگرلوپئے

ناما

مہر... دل و چمانی یک ہٹوار و وشین لئیے — بلہ ہمے لئیے... برے برے

زندئے گران ترین چکاس ہم بیت —

گنی پرواز

نۆکین نېشتاری رھبندا "مھر ھۆشامئے"

میان اُستمانی چاپئے پېشدانک

سال 2011آ، وتی پادانی تَنچنئے بۇجگ و مان سویدنا آیگا رَند، گون پروپئیسر کارینا جھانی، آریز دادیار و اے دگه لیزگر و زیاندۆستان، په زبانکاری جاورانی سرا گند و نند و په اے کارانی تھمیاتگیریا رَند شئورن بست که اے دگه بازین لبزانکی گرنچانی بۇجگا ھۆر، مانگیشتگین بلوچی نېشتاری رھبندئے بارئوا هم تتوجیلے بسازن. بازین گند و نندا رَند، نۆکین نېشتاری رھبندئے کار دستا گرگ بوت و په نۆکین رھبندئے کارگیجیا لھتین کتاب چاپ و شنگ کنگئے شئور کنگ بوت – چه ھمے کتابان یگے پروپئیسر گئی پروازئے کتاب "مھرئے ھۆشام" ات که مان نۆکین نېشتاری رھبندا په چاپ و شنگ کنگا گچین کنگ بوتگ ات.

منی همکاران اے کتابے وانگ و لبزانکی کساسکاریے بار منی کوپگان
 لَدَّت. وهدے من کتاب وانت، دلجم بوتان کہ همکاران شَرین کتابے گچین
 کنگ بله کتابے زُبان و لبزانی دُرچبندی منا دؤست نبوت.

بلوچی زُبان و لبزانکے مسترین بدنسیبی ایش انت کہ وتی سرڈگارا
 هم بے هنکین انت و هر سئین زورگیرانی لبزانکی و دؤد ریبتی تاژ و تیلانکانی
 آماچ انت. بلوچی زبائے سوھتوین کلمکار بے وس انت کہ پہ وانوک درگیجگا
 وتی نبشتانکان نہ ایوکا سردستین زبانانی درؤشم بدئیت، پہ درشانا آیانی
 بازین لبزانی واستؤمند هم بنت. من پہ بژن گُوشان کہ بلوچیے گیشتر کلمکار
 بلوچی زبائے زگرین لبزان وئیل کنگ و آسیلین بلوچی لبزندی و درشاندا بایله
 کنگا انت.

پمیشا دلئون شعور کت کہ گون پروپیسر گنی پروازا وت هبر بکنان
 و کتابے لبزساچی و درشاندا بے شرتر کنگے بارئوا چه آییا جُست بگران. من
 پہ آییا ٹیلیپون کت و پدا ایمیل زه دات و آییے ناول ساژات و گوشت کہ اگن
 منا بلیت من لبزانی گچین، کارگیج و رد و بندا سٹانڈرڈ بلوچیا کنان و پدا پہ
 میان اُستمانی وانوکان، نوکین نبشتاری رهیندا تَرینانی.

من گنی پروازئے باز مینتگیر آن کہ آییآ منی واہگ ساژات، پہ من باورمندی
 دَرشان کت، منا وتی اُستاد لپکیت و پہ وژدلی رَزَا داتی کہ من بلوچی زبانئے
 بیہی داب و درشائئے زندگیریا کتابا تچک و راست بکنان و نوکین بلوچی
 نبشتاری رَہبندا بترینان -

من گون وتی همکارانی شعور و سلاہا، گون دگہ دو لَبزگرانی
 همکوپگیآ کتابئے سرا کار بُنگیج کت. من مَنان کہ اے یک گرانین کارے ات.
 ما اے ناولئے وشین مہرانکی کسہ، ہما ڈٹول کہ بوتگ، ہما ڈٹول اشتگ،
 بلہ زبان و لَبزانی رد و بند و دَرشان بیہی بلوچیا ترینتگ.

من اُمیتوار آن کہ مئے زانتکارین نیسسکار پروپیسر گنی پروازا، وتی
 کتاب، نوکین نبشتاری رَہبندا، میان اُستمانی دروُشما دؤست بیت و من اِشیا
 ہم دلجم آن کہ گنی پروازئے ہما وانوک کہ اے کتابش کُوہنین نبشتاری
 رَہبندا پیسریگیں دروُشما وانتگ، نوکین نبشتاری رَہبندئے تھا، میان اُستمانی
 دروُشما چاپ بوتگین کتابئے وانگا گیشتر لزت گرت.

بلوچى زُبان و لېزانكئى سِرا هداوندئى سارتين ساھگ ساھيل بات... اُنچش
بات.

بلوچ سڊىك آرات

اوپسالا - سويڊن

24 اگست 2015

1

آيئے لوگ گوادرا، پدی زرئے ديمَا سزڪئے رۆدراٽكى نيمگا آت .
 آيئے هيل آت كه هر جهل بينگاها، ديوانجاهئے گۆريچانى دروازگى پيچ ڪت،
 دروازگئے دپا كُسيے اير ڪُت و نِشت و زرئے ندارگى ڪت. آيئے ديمَا رۆچ
 دُريشت. نوڪ ورنانين بچكان لئيبى گُد پر آت و پُبالش لئيب ڪت. لهٽين
 ورنايان په ورزشا تچ و تاگ ڪت. ورنَا، كماش، پير، جنين، مردين و چُگان
 ايوكا يا ٽولى ٽوليا تقيابئے ڪر و گوران تر و تاب ڪت. برے برے لهٽين ورنَا و
 نوڪ بالگين بچڪ و جنڪان زرئے آپا هم مان دات و گون چٽولان لئيب ڪت يا
 آپئے توکا بگش وارت و در آتڪنت. پدا رۆچ مان زرئے سربرَا، زرد و سهر ترت
 و اير نِشت. رۆچئے اير رٽوگئے ندارگا زند، آپاد آتڪ، تقياب دپا شت و
 تقيابئے دراجيا سئيل و سوادا لگت. همرد اؤشتاتگين راچن و مچو و يدار و

آیانی گورا نشتگ و اوشتاتگین مردمانی دیمَا گوزان، باتیلے کوھے بُنا سر بوت و پدا لوگا واتری کت.

آییے لوگے گوریچانی نیمگے لوگ، کرہی لوگے ات کہ گوھرام نامین ازگارین مردمیےگ ات کہ برے آییے توکا مردم نشتگ اتنت و برے هالیگ ات — چیزے وهد هالیگیا و زرد، آ روچان یک جنیپا، گون کسان سالین بچکے و کماشین مردیا، کریه کنگ ات و نشتگ ات —

یک جھل بینگاہیا، آ وتی هیلے پدا دیوانجھتے دیمَا کرسیے سرا نشتگ ات و زرے ندارگ کنگا ات، کہ کشے لوگے مزین دروازگا برمشے بوت، آیا په بے اراده کشکایی چارت. همساھگین جنین دُنا در آیکا ات. آ وش وشا در آتک، دروازگی تگه دات و دیم په تیابا ره گپت.

آیا یک شلھین سبزین جارچئے سر و پا پر ات، سبزین وئیلے گُشانے بڈا ات و سبز بندین سینڈل پادا ات و چه آییے کشا گوست. کشکایی کلاھے آییے نیمگا چارت، آیا هم کُمکے سر چست کت و چارت. جنینا دلگوش نکت، بله مردینے دلگوش هماییے نیمگا ات. وهدے جنین گام جنان تیابے دپا رٹوگا ات، مردینے چم په آیا سک اتنت. دمانے اوشتگ و زرے

ندارگا رند، دیم پہ باتیلے کھئے نیمگا وشگامی کنان، ساھتیا رند واتر کُتی۔
 پر ترگئے وھدا مردینے کِزا گوزان، آئیے نیمگا پہ نیم چمی چارتی و وتی
 لوگئے مزین دروازگی پچ کت و تھا پُترت — گون جنینے لوگئے پُترگا رُچ ہم
 اِیر نشت و مردین چہ وتی جاگھا پاد آتک و دیم پہ تئبا رہ گپت و وشگامی
 کنان، باتیلے نیمگا شُت۔ بلہ مرچی آئیے پگر و ہئیالانی زرا گوشے بیل و
 آلاڑے آتکگات۔ پدی زرا ژمب ژمبے مان ات — بلہ آئیے پگر و ہئیالانی
 زرے تموارا پدی زرے تموار وتی چیرا گار کنگات۔

'اے باز وانده و شہرزالین جنینے — بارین کُجئے مردم انت؟ نامی

کئے انت؟ کسبی چی انت؟ سیری کنگ یا نہ؟'

2

پدا اے ندارگ آییے زندے بھر بوتنت. هر جَهل بیگاها، وهدے آ وتی دیوانجَاهے دِیما کُرسیے سرا نِشت، گُزا پیسرا زَرے نِدارگ آییے دِیما آتک و چه اشیا رَند، آ جنین گون سبزین پُوشاک و سیندلان چه لُگا در آتک و چه آییے کُشا گوزان و کُشکایی کلاھے آییے نیمگا چاران دیم په تئیابا شُت - دمانے تئیاب دِپا اؤشتات و نِدارگی کت، پدا سئیل کنانا باتیلے نیمگا شُت و سهتیا رَند واترّی کت و آییے دِیما گوزان و آییے نیمگا، کُشکایی کلاھے چارانا، لُگا شُت. گون جنینے لُگتے پُترگا، رُچ اِبر نِشت و آپاد آتک و دیم په تئیاب و باتیلے کُوها وشگامی کنان، شُت و دمانیا رَند واترّی کت.

یک بیگاها، آییَا گون اے نِدارگان، اناگها هنچو مارت، گُوشے جنین گون وتی سبزین پُوشاک و سیندلان سبزین زَرے جنین چُک اِنت که

بیگاہان وتی پیرین ماتے هالشونیا رثوت و په گله واتر کنت - برے وهده
 انچش مارتی که آنچین مردمه که وتی کیمتین چیزے مان زرا گاری کنگ و
 هر بیگاہ په آییے شوهازا رثوت، بله هر زندا، په بے سوئی واتر کنت. پدا
 آییے دلا یک هُلپا باهند کت که 'دریگتین یک بیگاہے منا وتی گارین کیمتی
 چیز دست بکپیت و من وتی شوهازا سویمند بیان — دریگتین هنگچو بیت'

"من دمانیا تئی کِرا نشت کنان؟" یک جهل بیگاہیا، آ وتی
 دیوانجاهے دیما کُرسیے سرا نشتگات و پگر و هئیلانی جهلین زرا، اژناگ
 کنگا ات، که اناگها یک تتوارنا آ چه پگر و هئیلانی جهلین زرا در کُت — آ
 باز وشین تتوارے ات — وشین جنینی تتوارے. وهده آییَا دلگوش تتوارے
 نیمگا ترینت، دیستی که زرے جنین چُک آییے راستی نیمگا اؤشتانگ و په
 بچکندے آییے نیمگا چارگا انت — آییَا هئیل کت که 'آ لیوناردوے شاهکارین
 آکس مونالزا وه نه انت، بله چه آییَا انگت زیبا تر انت — و آییے بچکند
 مونالزائے بچکندگ نه انت، چه آییَا هم شرتر انت —

"جی؟" چه آییے دپا په هئیرانی در آتک.

"من ترا ہمے جُستا اتان کہ دمانیا تئیی کِرا نِشت کنان؟" آیا گون

ہما بچکندگا درِ اِننت.

"ہئو — چِتا نِشت نکئے." گِشتر پہ گل، و کَمے پہ بہ و بکڈی،

چہ آئیے دِپا در آتک — و پدا اشتاپ اشتاپ پاد آتک —

"اے کُرسیے سرا تئو بِنند، من پہ وتا دگہ کُرسیے کاران." آیا

گوشٹ و پہ اِشتاپی شُت و چہ دیوانجاہا دگہ کُرسیے آورتی — دوین سبک و

آرامین کُرسی اتنت. بلہ آنگت ہما ڈُولا اؤشتاتگ آت.

"پلیز، بِنند —" مردینا اولی کُرسیے نیمگا پہ دست اشارہ کُت —

"No, Never, Please." تئو وتی کُرسیے سرا وت بِنند." جنینا ہم

اولی کُرسیے نیمگا پہ دست اشارہ کُت. پدا نرم نما پکائین تلوئے سرا سر

کپت و دومی کُرسیے سرا نِشت — "تانکہ من سگ لاچار نبان، دگرئے

سیئے سرا نندان — اے منی کوهنپن ہیلے"

"اے شرین ہیلے —" مردین اولی کُرسیے سرا نِشت و درِ اِننتی

"بلہ —"

"بلہ برے برے اے ڈٹولِ نبیت۔" مردینا کہ ہبر گون "بلہا" کپی

کت، گڑا جنینا سرجم کت.

"گوادر، کسانین جاگھے، بلہ پہ سئیل و سئوادا باز شرّ انت. باتیلے

کوہ، مزنین زر، پدی زر، دیمی زر، دگہ..... و بارین دگہ کجام کجام

شرّین جاگہ هست انت کہ لاهک چارگ انت۔"

"تتو بیہا کجیگی ائے؟"

"یک نیمگے، ہمدیگی آن و دومی نیمگا کراچیئے۔"

"چونیا؟"

"اے ڈٹولا کہ منی پت ہمدیگی بیتگ۔ بلہ مات، کراچیئے مردم

انت۔"

"تیبی پتے نام؟"

"ماسٹر مراد مہمد"

"تتو بز ان ماسٹر مراد مہمدے چک ائے؟"

"هئو۔۔۔ زانا تتو منی پتا زائے؟"

"جی هئو۔۔۔ سالیئے کساسا منی اُستاد ہم بیتگ."

"تتو بز ان منى پتتے شاکرد ائے؟" جنینا په وشى و بچکندگ گوشت.

"هتو —"

"تتیی نام اسدلاہ انت نه؟"

"هتو —" مردینا سر سُرینت.

"تتیی کسب و کار چى انت؟"

"ماهیگئے باپار —"

"تتیی باپار کجا بیت؟"

"من و منى ڈٹولین دگه لهتین درنیامی درجهئے باپاری، چه گوادرئے

نیادیا پیشک و پاگاس و ایشانی گوش و لئکان زورین و کراچی و سیلتونا دیم

دئین — تتیی نام و کسب؟"

"منى نام شاهده انت - و من گوادرئے گرلز های اسکولا اس اس ئی

جنرل آن —"

"تتو بز ان وتی پتتے کسب برجاه داشتگ؟"

"هتو -" آییبا سر سُرینت و گوشت "باز دیر بوت پمپشکا مؤکل لؤٹان

—" و پدا پاد آتک و سئیل و ستوادا ره گیت.

چہ آئیے رٹوگا رند، اسدلاھا مارت کہ آ ہنچو لپرزتنگ کہ مہمانی
پہ آپ و تامپا سلاہ ہم نجتنگ — پدا مہمان ہم کجا درجھے؟ اولی درجھے
کہ چہ آئیے مجلسا مردم سیرِ نبیت — آیا ہیال کت کہ 'اگن آ پدا ہمے ڈٹولا
آتک و منی کرا نشت، گرا من الما آیا سلاہ جنان — آئیے ہزمتا ہم کنان
— و چایی و شربتے آئیے دیما ایر کنان. چوئین شر رنگ و و شروین جنینے —
دریگتین اے مدام ہمے ڈٹولا منی گورا بیئیت و بنندیت و گون من ہنچین
وشین مجلس بکنت —! اُمیت انت کہ انجش بیت. اُمیت بلاہین چیزے —
اُمیتے سرا دنیا زندگ انت.' و گون ہمے وشین ہیالان آیا پہ بے ارادہ
بچکندت و اے بچکند، آئیے سجھین دیما شنگ و تالان بوت و تان دیرا
برجاء منت —

3

آییا پانزدہ سالہ پیسر سور کتگات و چار چُکی ہم ہستات — آوت وانندھین
 مردمے ات، بلہ آییے زال ناواندھے ات. آییا سورے وھدا وتی و وتی زائے
 نیاما اے پرک نمارتگات. چیا کہ آ وھدا گوادرا جنک و جنین وانندہ
 نبوتگانت — بلہ سورا رند وھدے آییا وتی لوگئے کشپلی و بےرد و بندی و
 زائے نازانتی و دگہ وانندھین جنینانی زانتکاری دیستنت، گُزا آییا وتیگ و
 وتی زائے اے پرک مارت. بلہ مرچی شاھدھے گندگا رند، آییا اے پرک باز
 گیشتر مارت — و پدا آییا ہنچڑ ہلکٹ بوت، گوشے زانا آییے باتنا یک
 زرے چئول جنگا انت. پدا آییا ہلکٹ بوت، گوشے اے زر مسٹ انت و پدا
 آییا ہلکٹ بوت، کہ اے زرا توپان کتگ. آییا اے درست سگت نکنتت. پمیشا

پہ بے وتی پاد آتک، دیوانجاہا پُترت و تہتے سرا وپت و آہ و اُپار کشگا لگت

دومی سباہا، کہ آچو مدامیا نیادی و بکاران سُت، گوشے آییے دل
و دیم اؤدا نہ اتنت. مان نیادیا آییے دیمے رو ماہیگ لیلام بیگا ات و
بکاران ماہیگ تل دئیگ، واد جَنگ و بندل کنگ بیگا ات، بلہ آییہ ہیچ سما
نیست ات. آچہ اے چیزان نادلگوش و وانگ ات و آییے رو و دم بند اتنت.
اُمرہ مان بکاران گون کارچی، وادی و بندلیان باز مسکرای کنگ. بلہ مرچی
ہیچ ہبری و ہالی نہ ات. بازین مردمیا آییے اے جاور مارت. گیشتر آییے
شربکدار، ہمراہ و نژیک ترین دؤست نِسار و جمیل چہ اے بکارا ڈن در آیکا
اتنت، گُزا نِسارا پہ ہمدردی و مسکرا چہ آییہ جُست کت.

"بارین ترا چون انت" اَسدُلاہ گوشے چہ و ابا کُرت.

"مرچی تئو پھک وانگ اے - بارین چے بوتگ." نِسارا پدا جُست

کت.

"ہیچ نبوتگ." اَسدُلاہا ہیچ نمیت.

"گے وہ الما ہست." جمیلا درائنت.

"دگه هاسین گپ نیست - منی سر کئے درد کنگا انت." اَسدُلاھا

هتپال کت و نیمونے در گیتک.

"گڑا چو کنین، برٹوین هوٹلیا چاہے ورین، تانکہ تعبی سرٹے درد

برٹوت -" نِسارا وتی راستی دست نرم نما اَسدُلاھے چپی کوپگا جت و سلاہ

دات.

"مُرکئے هوٹلا برٹوین، وشین ساز و زیملے ہم گوش دارین" جمیلا

سلاہ دات.

سئین دوست اَسدُلاھے پُجیرو گاڑیا سوار بوتنت و گوادرتے تنک و

رینکشانین دمکان گواڑینان بوت و مُرکئے هوٹلے نژیکا سر بوتنت. گاڑی اش

یک کڑا داشت و ایر آتکنت و هوٹلا پُترنت. هوٹلے پُترکئے وهدا آیان دیست

کہ کبلھی پنچانی سرا دو سئے سیاسی مردم سیاسی بُنگپئے سرا و روڈراتکی

پنچانی سرا، سئے چار لبزانکی مردم لبزانکی بُنگپئے سرا گپ و تُران کنگا

انتت. گون آسانی گندگا، گپ و تُرانش بند کت. آ سئین دوست، درنیامی

پنچئے سرا نشتنت. گون سیاسی و لبزانکی مردمان جوڑی اش کت و

دلگوشش ٹیپ ریکارڈرئے نیمگا کت، کہ نسیرئے کئیسٹے پر ات. دمانیا رند

شیرچاہ، آرگ بوت و وشین ساز و زبملٹے ہمراہیا، آیانی دلی تازہ و ارواہی
وشنود کتنت. پدا آپہ گلے پاد آتکنٹ و دیم پہ لوگان رہ گپتنت.

4

"ہیلو، مسٹر اسد!"

"ہیلو، شاہدہ!"

"How are you?"

"I am fine, and you?"

"I am fine too"

"تیبی دلا گوادرے مرچیگین موسم چزن انت؟" شاہدھے نندگا رند،

اسدلاھا چہ آئیا جسٹ کت.

"باز وشین مؤسمے —" شاہدھا سر پہ گومے سرننت و پسہ دات و

پدا درائنتی "من دنیگا گوادرا باز کم وهد گوازینتنگ و اے کمکین وهدا من

چدو پيسر ادا چُشين وشين مؤسم نديستگ . منا هچ اُميت هم نبوتگ که جونئے

ماها گوادِر چو وش بيت —"

"ببها اے دوشبگين هئورئے زبماچ انت — چُوناييا گرماگا گوادِر گرم

بيت — بله وهدهے هئور بگواريت، گُزا مؤسم بدل بيت و باز وش بيت —"

اَسدُلاها نمبين زمينئے نيماگا چم شانک داتنت و پدا شاهدهئے نيماگا چارت و

گوشت "هال کن بارين تنو رندا گوادِرئے دگه کجام کجام جاگه ديستگ انت."

"مني ديستگين جاگه دنيگا هما پيسريگين انت — بزبان پدي زر،

ديمي زر، دگه و باتيلئے سر — من ادا انگنا نوک آن . په تر و تابا گاڙي

لوئيت و الکاين همراه —"

"کسانين بچک و پيرين مرد تبيي چي انت؟"

"کسانين بچک مني برات انت — همدا، اسکولا وانگا انت."

"چُنتمي کلاسا؟"

"هپتمبا ."

"و پيرمرد تبيي چي بيت؟"

"اے مئے گریبیں سیادے - منی ماتا گون مئے ہمراہیا دیم داتگ کہ
 همدا کار و رۆزگارے بکنت و لوگا مارا ہم پہ کار و چلوپگیا مدت و کمک
 بکنت۔"

"شما مئے مهمان ات، پہ ما هر ڈٹولین کارے بیت بگوشیت۔"
 "گون تنو گاڑی هست؟"

"هتو، هر جاگھے بلوئے، من شمارا بران۔"
 "مهربانی - من گوادرے شرین سئیل و سئوادی جاگهان چارگ
 لوئان."

"کدی؟"
 "هر وهده رئوگی ببیت ترا هال دئیان۔" شاهدها پہ بچکندگ
 درآینت "بله ترا زانا تئیبایے سئیل و سئواد وش نبیت؟"

"بله!" آسدلاها پہ هئیرانی پسّه دات و پدا جُست کت "چئا زانا؟"
 "من هر بیگاہ سئیل و سئوادا در کایان - بله تنو مدام همه جاگھا
 نشتگے - و سئیل و سئوادا گندگ نبے۔"

"منی و تئیی سئیل و سئوادئے وهد دگر اُنت - تئو کہ چہ سئیل و

سئوادا واتر کئے، گڑا من سئیل و سئوادا در کایان —"

"منی و تئیی سئیل و سئوادئے وهدانی اے دگری — هلاس نینت؟"

شاهدہا وتی چم آئیے نیمگا سک دانت و سر تان پادا جُستے بوت.

"تئیی هبرئے مانا — چئی اُنت؟" اَسدَلّاه سَرید بئیک و نبئیکئے

نیامجیا مامانگ بوت و وتی چمی گون آئیے چمان دُکرینتت.

"مانا همیش اُنت کہ چیا من و تئو همراھیا سئیل و سئوادا مرئوین؟"

"همراھیا؟" آ هئیران بوت، چیا کہ آیا اے هبرئے هچ گمان

نیست اُت.

"هئو همراھیا." آیا پہ کڈن گوشت "من زانان کہ اِدئے رسم و رئواج

دگر اُنت، بله من وه کراچیے مردمے آن، کراچیا وانتگ و همؤدئے چاگردا

رُستگ و مزن بوتگان — په تئیی همراھیا منا چے بیت؟"

"منا په تئیی همراھیا هچ نارزاییے نیست —" آئیے دل چہ گلا سرریچ

بوت.

"گڑا چیا مهتل ائے —" شاهدہ پاد اُتک.

"بلہ ہئیآ۔" آییآ ہم جہ جت۔ آ مرچی ہم شاہدہئے سلاہ جنگ یا

ہزمت کنگا بے ہئیال بوت۔

شاہدہا ہر بیگاہئے وڑا، مرچیکین بیگاہا ہم، سبزین جارچئے سر
و پا پر آت، سبزین وئیئے گُشانے گُٹا لُونجان آت و سبزین سینڈل پادا آت۔ و
اسدُلاہا ناسی دپین سر و پا پر آت و اسپیتین ریدی چبہ پادا آت و دراجین
گُگ پُشتا رستگ اتنت۔ دوین کش مان کش ٹیلای کی کانا تعیاب کرا شُنتت۔
دمانے اؤشتات و زرئے ندارکش کت۔ و پدا دیم پہ باتیلئے کوہا رہ گپنتت۔
آیانی راست و چپا مردم گوزانا آیان رۆک رۆکا چاران اتنت۔ لہتینا سلام ہم
دات و لہتینا پہ تزن بچکندت ہم۔ شاہدہا ہچ کمار نکت، بلہ اسدُلاہئے دلا
جیزشت و مارشئے زرے چٹول جنگ آت۔

'مئے ہمراہیا بارین مہلوک چے ہئیال کنت؟ چے گوشیت؟ و وہدے

منی جن و چُگ سہیگ بننت، بارین آگون من چون کنت؟ بارین گلہ و آزاری
کنت یا نہ؟ زہر بنت یا نہ؟ چُشین پدمنتگین ہندانے ناواندہ و ناسریدین
جینانی ہاسین سگ و اویار وہ نیست، گُرا چہ اے ڈولین جینان، شریئے
امیت کجا کشگ بیت؟'

"گودار چوں ڈٹولدار انت؟" شاہدہا پدی زر و باتیلئے نیمگا چارت و
پہ ہلے درآنت.

"جی؟" شاہدہئے تتوار کہ اسدلاہئے گوشان کپت، گڑا آ چہ وتی
ہٹیالانی لڑیا در لگشت، بلہ آییئے ہبرا سرید نبوت.

"من گوشت، گودار چوں ڈٹولدار انت" شاہدہا آییئے وانگی مارت و
پہ بچکندگ گوشت.

"اگن گودارئے ڈٹولداریا چارگ لڑتے، گڑا چہ باتیلئے ٹلا بچاری"
اسدلاہا باتیلئے نیمگا دست شہاورت و گوشت —

"من باتیلئے سرا شتگان و گودار چہ بے نیر پوئنا چارتگ کہ چہ
اؤدا گودار، "Xتے" ڈٹولا گندگ بیت." شاہدہا اسدلاہئے نیمگا چارت و
گوشت.

"ہئیر، آ وہ شر انت، بلہ باید انت گودار چہ سادے کندگئے نیمگا
ہم چارگ بییت کہ "Tتے" درؤشما گندگ بیت." اسدلاہا شاہدہئے نیمگا
چارت و گوشت.

"گۆن تئیی کُمکا من سَجھین گوادرا چارگ لۆئان. اشکنگا گُراب

شرین جاگھے. "شاهدھا پہ آرمانے درآنت.

"هئو راست انت، گُراب شرین جاگھے، بله دگه شرین جاگه هم باز

انت _"

"آ کُجام انت _"

"چۆ که نئیوی کئیمپ، جی ئی، پیرئے زیارت، پئۆک، پدی زرئے

کلگ...."

"پدی زرئے کلگ کجا انت؟" شاهدھا هُبا نه اِشت و آييا چه

اسدُلاهئے هبرئے سرجم بئیگا پیسر جُست کت.

"اے نیمگا انت. "اسدُلاها وتی راستی دست زربار رۆايرشتی کُنڈا

ئال کت.

"اؤدا چه چه هست؟"

"تعیاب دپا کسانین هُشکیه هست، که لانچان اؤشتاریننت و

پرنادنت. مزن مزینن ریام هست که مردمیش سرا نندنت و زرئے ندارگا کننت.

چہ اے ربامانی سرا بیگاہا زرئے ندارگ و رۆچئے ایر رٹوگئے ندارگ باز وش

انت۔"

"پدی زرئے کلگا منا کدی پیش دارئے؟"

"پدی زرئے کلگا پیادگا رٹوگ لوتیت و کمے دور انت. تنو کجا شت

کنئے؟"

"اے ہبرئے پرواہا مکن. اگن تنو شت کنئے گزا من ہم شت کنان."

"گزا هر وهده كه تنو وت بلوتئے، رٹوین۔"

"پونشی بیگاہ چۆن انت؟"

"شر انت۔۔۔ بله پوستئے سیندل پادا مکن، رېدی بوٹ پادا بکن و

بیا۔"

آ تان سادئے کنڈگ و سنگئے مسیئے نژیکا شتنت و پدا واترش

کت. آیانی واترئے وهدا رۆچ ایر رٹوگا ات.

"اسدا! واجه! بیا جلین و رۆچئے ایر رٹوگئے ندارگا چارین، گزا رٹوین

۔" شاهدها په هُله گوشت و دیم گون رۆچا کت و اؤشتات. و اَسدلاها وتی پاد

داشتنت و آیئے کشا اؤشتات.

"چہ اے ندارگا ہنچو زانگ بیت۔" شاہدہ پہ درد و سوزمانے گوشگا
 ات "گوشے رُچ یک دردوارین آشکے و زر، یک بے وپاین ماشوکے ... و
 دردوارین آشک، وتی بے وپاین ماشوکے بے وپایئے سرا ہنچو دل پردرد و
 دلپروش بوتگ، کہ آبیئے مہرئے سرا وتا ندر کنگا انت —"

"و اگن اے ہبر راست انت، گڑا چینچک وپادارین آشکے، اے
 رُچ... "اسدلاہ ہم، پہ درد و سوزمانے گوشگا لگت "زانت کہ منی ماشوکین
 زر بے وپایے، بلہ انگت ہر بینگاہ آبیئے مہرئے سرا وتا ندر کنگا رند، دومی
 سباہا پدا کثیت و بینگاہا پدا آبیئے مہرئے سرا وتی جانا ندر کنت — و آبیئے
 اے جائے ندر کنگ، پدا آیک، و پدا وتا ندر کنگے دُرج چہ کرنان برجہا
 انت۔"

"چونین بہتاورین ماشوکے اے زر... " شاہدہا پہ ارمانے گوشت۔
 "و چونین بے بہتین آشکے، اے رُچ... " اسدلاہا پہ بڑنے دُرانت۔
 چہ یک دومیہا جتا بئیگے و ہدا ہنچو سما کپت، گوشے آ دو نوکین
 پجاروک نہ انت، کونین آشک و ماشوک انت کہ پہ بیہ جتا بئیگ نلوٹنت، بلہ
 پہ نالاجی، آدازکی جتا بئیگا انت۔

شام و ٹیویئے چارگا رَند، آ تھتے سرا وپت، بلہ تان دیرا آییآ واب
 نیاتک — چٹا کہ آییئے باتئے پردہا، پد مان پدا شاہدھے اکس ودی بوت،
 کہ چہ آییآ جُستا ات۔

"من دمانیا تئی کِرا نِشت کنان؟"

"من و تنو ہماہیا چٹا سئیل و سوادا مرئوین؟"

و چہ اشیا آییئے دیمآ شاہین نکشے پدرا بوت و بے مہتلی
 بچکندی و وتی دلا پسہی دات۔

"سجھین اُمرآ منی کِرا بنندائتے ..."

"سجھین زندا منی ہمراہ بیاتے ..."

5

بیگاہئے پنچا اَسدُلاه و شاہدہ پدی زرئے کلگا رہ گپنتت. کسان و مزین
 ریامانی نیاما گوزان، ششئے وهدا کلگا سر بوتنت — یک جاگھے چہ بیرئے
 کپگا باتیلئے کوہئے لمب پُشتگآت. دگہ جاگھے مردیا دیگ مرگے چُردکئے
 سرا گپنگآت و گون اتی. و کلگئے تعیاب دپا بوجیگے اؤشتاتگآت و پنچ و
 شش مید آیاا مؤش کنگا اتنت — آ کُمکے دیمترا شُنتت و یک مسترین
 ریامیئے سرا نشتنت — آیانی پُشتا باتیلئے کوہ ات، کہ روڈراتک تان روآپرشتا
 گوئئے چو بیمناکین بلاھیئے ڈٹولا واب ات. دیما و چپ و راستا سبزین پدی
 زر ات و چٹولانی ژمب ژمب ات — و تعیاب گوران هر نیمگا ریام اتنت، کہ
 بے حسابا کپنگ اتنت — چپی نیمگا مان روآپرشتا، روچ کم کما جہلا رٹوان ات
 و نرم نرمین زرگواتے کشگا ات.

"تتو جنپنے اے، بلہ چہ مردپنان کمتر نہ اے۔" اَسدُلاھا وتی نندگئے

جاگہ گپگ تر کنانا، پہ بچکندگ درائنت —

"چونیا؟" شاھدھا ہم وتی جاگہ گپگ تر کنانا پہ بچکندگ گوشت —

"اے ڈٹولا کہ من پہ تتیی چکاسگا اے ریامے سرا سر کپتان کہ

بارین تتیی ری ایکشن چے بیت — منی ہئیال ہمیش ات کہ تتو ریاما سر کپت

نکنے، پمیشا کمے پریشان بے و منا متت کنے کہ برئوین دگہ کسترین

ریامیتے سرا بنندین — بلہ تتو چو مردپنے ہمے ریاما سر کپتے —"

"تتو بزانتے کہ من کالج و یونیورسیٹی — ہردکان مان سپورٹسا

پوزیشن گپتگ — ٹیبیل ٹینسا وہ منی دیم نہ جنکان داشت کُتگ و نہ بچکان

—"

"من دلا گوشتنگ بلکین تتو ایوکا بی ائی کتگ — تتو بزانتے ماسٹر

ڈگری ہم گپتگ؟" اَسدُلاھا پہ ہئیبرانی جُستے وڑا گوشت.

"جی ہٹو —"

"کجام سبجکٹا؟"

"سوشل ورکا ایم ائی کتگ — و تتو؟"

"من بلوچیا ام ائی کنگ۔"

"بلوچیا ام ائی؟ بلہ اے سبجکٹ گون تیبی کسبا ہج مٹیج نکت"

"تیبی ہبر راست انت۔ کسبے ہسابا وہ باید انت من یا وہ ام کام

بکتین، یا ام ائی اکنامکس یا گزا زولوجیا ام اس سی۔ بیہا منی واہگ ہمیش

ات کہ من بلوچیا لکچرر بیان۔ بلہ وهدے لکچراری منا نرسیت، گزا من وتی

پتے کسبے نیمگا آتکان۔ باپارے نیمگا۔"

"تو ہم منی پیما وتی پتے کسب زرتگ۔"

"ہنو۔"

"ام ائی بلوچی شز انت۔ لبرانکے بارٹوا مردم چیزے وہ زانت۔"

"ترا زانا لبرانکے ہب ہست؟"

"ہنو۔ وانگے ہدا۔ کالجے زمانگا چیزے اردو گزل نبشتہ ہم

کنگ و کالج مٹیگزینے ایڈیٹر ہم بوتگان... تو چیزے نبشتہ کنگ؟"

"من یک زمانگے لہتین اردو و لہتین بلوچی نبشتانک نبشتہ کنگ

۔ بلہ رندا دنیائے بازین جنجالانی سعوبا نبشتھے مؤہ نرسنگ۔ مرچان برے

برے وتی گچینی تجربہان گوشتنانی دروشما نبشته کنان - یا گڑا برے برے

وانان -"

"من وهدے زرا گندان، گڑا منا ہمینگوئیے ناول Old Man and

"the sea" گیر کثیت، کہ زرئے پد ندارگا نبشته کنگ بوتگ — بلوچی زبانا

تان اے وهدی زرئے پد ندارگا ناول نبشته کنگ بوتگ یا نہ؟"

"هتو بلوچی زبانتے اولی ناول زرئے پد ندارگا نبشته کنگ بوتگ،

کہ نامی "ناڑک" انت و سئید زهور شاه هاشمیا نبشته کنگ —"

"تتو آ روچی راست گوشت — ادا زرئے ندارگ پہ دل سک وش انت

— دل گوشت کدی چه ادا پاد میایان — و تان زندگ آن همدا بنندان و گون تتو

مجلس بکنان —"

"زرئے ندارگا ابید، چدا روچے ایر رٹوگتے ندارگ ہم سک وش انت

—"

"انچش انت —"

"روچے ایر رٹوگتے ندارگ چوئایا وہ چه گوادرئے هر کندا وش انت

— بله ادئے ندارگ چه گوادرئے اے دگه جاگهانی ندارگا وش تر انت —"

"چون؟"

"اے ڈٹولا کہ ایئر رٹوگے وھدا گڈسرا ہنچو جاہ کئیت، گوشے

جنینی چوڑے، یا کوٹگی راڑے، یا گڑا گوشے یدارے۔ ندارگی باز ڈٹولدار

انت —"

"گڑا مرچی ندارگے چارین —"

"باز بے وھد بیت و ما شب کپین —"

"گڑا چے بیت؟ ماھکانی انت —"

"شر انت — ہر چے تنو بگوشے —"

"زرتے چٹولانی رٹوگ و آیکا ادا چے گوشنت؟"

"زرتے آپے پڑی و کرتے آیکا بیل گوشنت و واتر کنگ و کرتے

ھشک بیگا آلاڑ گوشنت — و بیل و آلاڑ دوینان ھوریا جلاڑ گوشنت —"

"ادا اے وھدا زر، چون مست انت؟ و چٹول پد مان پدا چہ پیما

ریمان ٹکر جنگا انت؟"

"آرچی تنو وہ، رچ آشک و زر ماشوک گوشنت ات" آسڈلاھا رچ

و زرتے نیمگا شرتے سرا چارت و گوشنت. "بلہ وھدے من زرا پہ مستی و

تُكْرَ جَنگَا كِنْدَان، گُرَا مَنَا هِنچُو گَمَانِ بِيْت، گُوَشَّے زِرِ يَك كَسْمَزَانْتِيْن
 هَسْتِيئَے سَرَا أَشِكِ اِنْت. بله دابے نه دابينا په وتي ماشوكا رست نكنت، پميشا
 انچش دلپروش و پریشان اِنْت كه چو ناكامين آشكا وتا سَكْتِ كَنگِ لُوْثِيْتِ و
 پميشا باتيلآے بلاهين كُوها، كسان و مزنين ريامان و تتبايے كِر و گوران تُكْر
 جَنگَا اِنْت. بله آيئے بدبھتي هميش اِنْت كه اے هبر و كارا هزاران سال
 گوستگ، بله نه آيئے ماشوك آيا رسيت و نه آ په وتي سَكْتِيَا سَوِيْمَنْدِ بِيْت. "
 "تتبي هتيلآ گزا آيئے ماشوك كجام چيز بوت كنت؟" شاهدا په
 واهگے جُست كت.

"باز مردمئے گوشگ اِنْت كه آيئے ماشوك ماه اِنْت — چيا كه
 ماهكاني شپان زِر گيشتر مست بِيْت — و وهده ماه چارده بِيْت، گزا زِرئے
 مستي وتي گُذِي هَد و بندان سَر بِيْت —" اَسْدَلَاها هتيلآ كت و پسه دات.
 "گزا تتبي دلا رُوچ چه بوت كنت؟" شاهدا په بے تاهيري جُست
 كت.

"باز مردمئے هتيلآ، رُوچ هم ماهئے سَرَا أَشِكِ اِنْت و زِرئے چم هم
 چم اِنْت —"

دمانیا رند رُچ اِیر رٹوگا لگت. دوینان پہ دلگوش اِیر رٹوگا چارت

گُون.

"هنچو جاہ کثیت کہ رُچ ہم پہ ماہا دلاپ انت." شاہدہا رُچے اِیر

رٹوگے ندارگ چارت کہ آ برے جنینی چڑے، برے کوٹگی راڑے و برے

گوشے یدارے، و درائنتی:

"برے آپہ وتی ماہین دؤستے نازرکین دستان چڑے بیت، برے پہ

آییا کوٹگی راڑے، و برے آییا پہ مُرادانی منزلے رسینگا یدارے بیت، گوشے

آییا چامپگ و پہ وتا برگ لوثیت۔"

رُچے اِیر رٹوگے ندارگا رند، آپاد آتکنت و واترَش کت — جتاییے

وهدا شاہدہا گُون اَسدلاہا درائنت:

"من باز گل آن کہ منا تئیی ڈٹولین دؤستے رستگ."

"من ہم تئیی ڈٹولین دؤستئیے رسگا بے کساس گل آن." اَسدلاہا

پسہ دات و چہ آییا جتا بوت —

6

گُون لُوگئے رَسگا، آييا چه وتي بريپ كئيسا نوٹ بوک در کت و گوشتنئے

نِشتها لَگت:

○ اگن واننده و وپادارپن جنينے مني همسپر ببيت،

گُزا من سَجھين دنيايا گيت کت کنان —

○ اگن مني پسندتے جنينے بيگاہئے سئيل و سئوادا

گُون من همراهداري بکنت، گُزا من وتي هر چيزا

په آييا ندر کنان —

○ اُميت و جُنزگ دو انچشين پيداورين نشاني اَنت،

که انسانا دپما بُرت کننت.

○ ہر چیزے دست آرگ، پہ واہگ انت و ہر

واہگئے سرجم کنگ پہ جہد و کوشست انت.

"بیگاہا نزانان تئو کجا شتگاتئے، نِسار و جمیل آتکگاتنت و تئیی

جُست و پُرش کتگات" اناگت آییئے لوگ بانُک آسیہ لوگا پُترت و گوشتی.

"ہاسین ہبرے کُتیش؟"

"گوشتیش، سباہی ماہلہ بیا کہ ٹرکے کراچیا دیم دئیگی انت و پہ

اے مکسدا شعور و دئور کنگی انت —"

"I see"

"تئو چے گوشت؟"

"ہجّ!"

"چہ پیما ہجّ" — ہبرے وہ تئو کنگا اتئے —"

"آتئیگی ہبرے نہ ات —"

"گُرا کئیگی ہبرے ات —"

"واندھی ہبرے ات —"

"پیسرا تئو منا ائیب ناداتگ — بلہ چیزے وھد اِنت، منا ائیب دئیگا

ائے — و چہ من پھک چیر ائے۔"

"من ترا چہ ائیب داتگ؟ و چہ پئیما کجام ھیر چیر داتگ؟"

"برے منا ناواندہ گوشے — برے ناسرید گوشے — ڈٹا رٹوئے منا

ھال ندئیے کہ کجا رٹوگا ائے۔"

"نرانان چتتور بکنان؟"

"پیسری ڈٹولا ببے — بلہ پیسری ڈٹولا نون تئو چون بوت کئے —

ترا بد ھیلین جنین بگڑینگا اِنت۔"

"بد ھیلین جنین؟" اَسدُلاہ پھک ھئیران بوت.

"ھئو دگہ چے؟" آسبہ گوشے پہ اژ و کڈا جاڑیگ اَت "برے

دیوانجھئے دینما گون آییما ھمزان ائے. و برے گون آییما تر و تاب کئے — کئے

اِنت اے بد ھیلین جنین؟"

"شرّ زاتین جنینا بد ھیل گوشے؟" اَسدُلاھا اے ھیر وش نبوت.

"شرّ زاتین جنین ھمے ڈٹول بیت؟ جنینانی بدلا گون مردینان زان پہ

زان و ھمراہ اِنت؟" آسبہ وتی ھیرے سرا اؤشتاتگ اَت.

"ابا! تئیی شام انت -" مسترین جنین چُک، مه جبینا آییئے شام دیمَا

ایر کُت.

"منا تئیی ماتا شامیگ نکتگ، بله په تئیی هاترا کَمے وران."

آ ورگا لگت، بله په نادلکشئی - و گیشتر دلگوشی ئی ویئے نیمگا

دات - ئی ویئے تها مادهوریا گون همراهان وتی پلمی ناچیئے ازمگری پیش

داشت. و پدا کسمانک "سئیلایئے" نوکین بهرے پیش دارگ بوت، که چه

اشانی چارگا آییئے دل سُبک تر بوت. و پاد آتک و وپسگا شُت.

آییا شپا تان دیرا واب نیاتک - آییا په وتی زال آسیها نادوستیے چیر

کپتگآت و گون شاهدها مهر - آییا گون هئیلایئے چمان دوین دیم په دیم کنتت،

گُزا آیانی نیاما باز دگرے مارت. یک نیمگیا آسیه ات که ناواننده، ناسرید و

نابودین زالے ات - دومی نیمگا شاهده ات که واننده، سرید و بودناکین زالے

ات. یک نیمگے آسیه ات، که اُمرأ هم چه شاهدها مستر ات، بله کوهنپن

دؤدانی پابندی، بے پلگاری و لپگاریا، چه وتی اُمرأ هم باز مستر و پیر گندگ

بوت - دومی نیمگا شاهده ات که اُمرأ چؤ کسان نه ات، بله چه نوک هئیلای و

پهک و پلگاریا، چه وتی اُمرأ هم کستر و ورنا تر گندگ بوت - یک نیمگیا

آسیہ اُت، کہ چوڑاھا رنگ و دانگا باز بُرھدار نہ اُت، بلہ چہ وتی بے پھریزا
 پھک بد رنگ گندگ بوت. و دومی نیمگا شاہدہ اُت، کہ گون وتی ڈلگ و
 دراج بُرین چم، کائارین پونز، دُرچین دپ، کُچکین دنتان و کاشین ملگوران،
 چو پریا گندگ بوت، کہ گون آییَا گوشگا اُت.

'من باز گل آن کہ منا تئی ڈٹولین دوستے رستگ.'

چہ اشیا آییے دیمَا وشبے تالان بوت و آییَا پہ بے ارادہ بچکندت و

مان دلا گوشت 'من ہم تئی ڈٹولین دوستیے رسگا بے کساس گل آن.

7

سباہئے سرا، جانئے شوڈگا رَند، آ تان دیرا دیوالئے دیما ڈرتکگین مزین
 آدینکئے دیما اوشتات و وتی سرئے ڈکمین مود و بروتی رَسنتت و وتارا شریا
 چارتی.

آییئے ڈیل و ڈٹول شرّ ات بلہ چہ امرئے مزینا سر و بروتانی مودی
 تاک کپتگانتت و پیشانیگی کرچک ترتگات، بلہ انگت وتی ہسابا آیی و تارا
 پہازتگات. پمیشا بد جلوہ گندگ نبوت — چوناہیا ہم مردینئے امرئے کمکین
 گیشی ہراب زانگ نبیت — و دوستیئے سورتا چہ آ و شرتر، ہراب زانگ نبیت.
 بلہ آییئے مسترین شری آییئے واندهی و ازگاری ات، کہ چہ اشان آپہ شاہدہا
 بد نہ ات. آ دگہ ہرے ات کہ آییئے سور، زال و چُگان آ اثیب دار کتگات.

آرژیندا رَند، آبیَا وتی ڈبل ڈور ائیرکنڈیشنڈ پُجیرو گاڑی ڈٹا دَر کت و دیوانجھئے کشا داشت — و پہ شاہدھا و داری کُت — چیا کہ گوستگین بیگھا شاہدھا گون آبیَا گوستگات کہ باندا سباھا منا باتیلئے کوهئے هاسپین جاگهان پیش بدار. دمانیا پد، شاہدہ آتک. آبیَا سُهَرین مکھنی سر و پا پر ات، سُهَرین جارچئے گُشان گُنا لُونجان ات و سُهَرین رِڈی بوٹ پادا ات — و اَسدُلاھا هاکیپین رنگئے جاپانی تُترکسئے سر و پا پر ات و نئوروزیئے سُهَر بندین چئوٹ پادا ات.

شاہدھا گون رَسگا دیمی سیئئے چپی دروازگ پیچ کت و تھا پُترت. گون آبیئے پُترگا اَسدُلاھا انچش مارِت، گوشئے آبیئے گاڑیا بهارگاہ بوت — چه رنگارنگین پُلا آبیئے گاڑی سمبھت و چه آپُلانی وشین بوا آبیئے دل و ارواہ وش و وشنود بوتنت —

اَسدُلاھا گاڑی وش و شَا رهاگ کت، کہ زرد چکین ریکا لگت دئیانا پگائین پش هاربر روڈی گپت و گون نرمین ریتارا دیم پہ باتیلئے کوها رثوان بوت.

"من ترا مدام سبزین گُذانی تھا دیستگ و ہمے زانتگ کہ تتو ایوکا

ہمے رنگا پُسنَد کئے۔ بلہ مرچی ترا سُہر رنگین گُذانی تھا گندگا آن."

"من بیگاہانی وهدا گیشتر سبزین گُذ گورا کنان و سینڈل و بوٹ پادا

کنان۔ بلہ سبہا و اے دگہ وهدان دگہ رنگئے اے وڑین چیز کارمرز کنان۔"

"I see"

"اے منی دیرِیگین ہیلے —"

"Shahida! If you don't mind, may I ask you a special

question?"

"Yes, ofcourse, you can ask me any type of question"

شاهدہا اَسدُلاہ پہ دؤستی چارت و پَسہ دات:

"Are you married"

"No, I'm unmarried"

چہ شاهدہئے اے پَسہا، اَسدُلاہا گینسارتے کَشِت. نون آییآ وتی

منزل نَزیکتر دیست. آییآ ہئبال کت کہ بلکین شاهدہ ہم چہ آییآ انچشپن جُستے

بکنت. بلہ شاهدہا جُشپن ہیچ جُست نکت — و پہ بچکندگ درآینتی:

"بلہ من چہ تئو چُشین جُست نکان - چیا کہ من تئیی بارئوا شریا

سرید آن -"

"بلکین پمیشا کہ مردین، جنینے پجارگا باز دیر کنت، بلہ جنین،

مردینے پجارگا ہیچ دیر نکنت."

سڑک سبہ مارے ڈٹولا تھر تھرین بادگیر و بئورے درچکانی نیاما

گوزانا، کوهے نیمگا پیچ ورن ات.

"پیسرا کجام جاگھا چارے؟"

"گرا با -"

آیا گاڑی راست و چیا تاب دئیانا بئور، کهور و کلیرانی نیاما

گوازیبان کت و دیم پہ روایرشتا برت - و کوهے کتب روایرشتی کُنڈیا

داشتی.

"بنداتا منی هئیال همه بوتگ کہ تئو گراب و پئوکھے ڈٹولین

جاگهان شت نکنتے - بلہ پدی زرے کلگئے رٹوگا رند، منی هئیال بدل بوتگ

" -"

"شگرِ اِنْتِ کہ تیبی ہئیال بدل بوتگ، اگن نہ تنو منا ادا

نیاور تگأت۔"

"اِنہ — اے ہیرِ راست نہ اِنْتِ —"

"گڑا راستین ہیرِ چی اِنْتِ؟"

"راستین ہیرِ ہمیش اِنْتِ کہ من گون تنو جھنمے رُوگا ہم تئیار

آن۔"

"بلہ چیآ؟"

"وت بزآن — باز ہیرِ بنت کہ باید اِنْتِ بے گوشگا وت زانگ بنت

—"

"بلکین من کِساس کُت بکنان — بلہ من چہ تیبی جندے زبانا زانگ

لُوٹان"

"تنو کہ باز گوشے، گڑا اَلما گون تنو گوشان — بلہ ائون نہ، واتریے

وہدا۔"

اَسدُلاہا گرابے کِشک گپت و چہ کُوہا جھل اِیرِ کِپان بوت۔ شاہدہ

مردِ پنیے ڈُولا آییے رندا بوت — و دمانیا رندا، دوین پہ سلامتی سر بوتنت۔

گراب کم و گیش دو پَرلانگ دراجین سنگ زمینے ات کہ بالی
 گُرابے ڈٹولا ات و چہ کوہا جَہل، زرے نَزیکا ات. لہتین مردم پیسرا
 ہُشکیے لمبا نشتگات و نئیگے سرا ماہیگ گرگا اتنت. گرابے زربارا،
 روایرشتی کُندا یک تُنگین تلمے ہستات، کہ وهدے چٹولی چیرا پترنت و
 گون دیوالا ڈیکش وارت، گوا چہ تلمبے تُنگان پہ تزندى ترینزکش شانت —
 تلمبے دیمی نیمگا، یک جگرکے ہم ہستات و تلمب و جگرکا تان اے وهدی
 بازین مردمے کُشتگات.

اسدلاہ گرابے بارٹوا شاہدہا پہ شری سرید کنگا ات. شاہدہ آبیے
 ہبران پہ ہب گوش دارگا ات و گرابا پہ ہئیرانی چارگا ات — و ماہیگیر آ
 دوینان پہ ہدوک و ہئیرانی چارگا اتنت — چیا کہ آ دوینانی ہمراہی و مان
 گرابا یک جنیبیے آیک، پہ آیان نوکین چیرے ات.

"گوادرا زند و مرگ چہ یک دومیا باز نَزیک ات. زر، زندے نشانی
 انت و باتیلے کوہ، مرگے نشانی. ادا زند و مرگ انچش بگل پہ بگل ات،
 گوشے ہچر جتا نبت. و زند و مرگے پُشین ہمتنگی، من وتی زندا چِدو
 پیسر بیہ ندیستگ —" شاہدہا پیلسویئے ڈٹولا پگر جت و گوشت.

"بے شک —" اَسدُلاّہ ہم پیلسوی ہیٹالیا کپت و گوشتی "چونایا وہ
زند و مرگ چہ یک دومیا پھک جتا نہ اَنّت — زندئے توکا مرگ ہم ہست اِنّت و
مرگا ہم زند — زند یک نہ یک مرگیئے بُنگیج اِنّت و ہر مرگ، یک نہ یک
زندئے بُنگیج — بلہ انسانا چو کہ مان گوادرا زند و مرگ یات کاپنت، کزا
دگہ جاگھیا یات بیانت. چیا کہ زر زندئے نشانی وہ ہست اِنّت، بلہ چہ اشیئے
لاپا مرگ ہم دست کپیت — و ہمے ڈولا باتیلئے کؤہ مرگئے نشانی اِنّت، بلہ
چہ اشیا زند ہم نسیب بیت —"

"اگن زند و مرگ چہ یک دومیا جتا مہوتیننت، گزا باید اِنّت، پہ زندا

مردم چو گل و مرگا چو گمیگ مہوتین —"

"آ کئے اِنّت کہ پہ زندا گل اِنّت — تھنایی و گم، زندا چو ورؤکئے

پھیما ورگا اِنّت — و انسان وتا چہ تھنایی و گما رکینگا، مہر کنت — بلہ مہر

کنگا زند، آ گپشتر تھنا و گمیگ بیت — و آ کئے اِنّت کہ پہ مرکا گمیگ بیت

— آرام و آسرات مرگئے نیامت اِنّت — و انسان پہ ہمے نیامتانی دست آرگا باز

بران وت مرگئے واہگا کنت، بلہ وهدے مرگ آییئے اے واہگا نمئیت، گزا آ

وتا پہ زور مرکئے کُئا دئور دنت. چو کہ جئیک لئدن، مایا کویسکی، ارنسٹ

ہمنگوئے، آتیلا جوزپ، کاوا باتا، یوکی مشما، سادک ہدایت و دگہ بازینیا

کنگ۔"

"اینچک نامیتی شر نہ انت۔"

"ہبر نامیتیے نہ انت۔ بیہا گرابے ندرگانی پد مارشت ہمیش انت

کہ مردمے پگر و ہیلانی تھا مزین زرمبشتے پاد کنت و مردما رنگارنگین

سکین دت۔ شالا اگن من آزمانک نیس و ناول نیسے بیوتینان، گزا مدام

ادان آتکان و آزمانک و ناول نبشتہ کت۔"

"باز دیر بوت۔ نون برٹوین۔"

"بلہ برٹوین۔ بلہ اے رندا تقو پیسر بے۔ من تعیی رندا بییان

۔"

"شر انت، اے رندا من پیسر بییان۔"

شاہدہ پیسر بوت و اسدلاہ آییے رندا بوت۔ و آ تھمبل تھمبل و

گیشینان کڑھے سرا سر کپتنت۔ و ماہیگیر یک ڈٹولا آیان روکا چارگ

و آسانی ہبران پہ واہگے گوش دارگا اتنت۔ بل توره کہ آسانی گیشترین ہبران

سرید نبوتنت۔

پدا گاڑیا سوار بوتنت و دیم پہ رۆدرا تکا شُنتت — نئیوی کیمپ، جی
 ٹی و پیرے زیارتش چارنتت — و شریے سرا سئیل و سئواد و گپ و ریش
 کت. وهدے آچہ کوزا ایر کپگا اتنت، گرا شاہدہا آییے نیمگا پہ بچکندگ
 چارت و درائنت:

"نون منی جُستے پَسھا بدے —"

"کجام جُستے؟"

"تو گزن من جہنمے رٹوگا چیا تیار ائے؟"

"پمیشا کہ تیی ہمراہیا جہنم ہم پہ من جنّت بیت —"

"منی ہمراہیا جہنم پہ تو چیا جنّت بیت؟"

"پمیشا کہ تو باز دلیر، دانا، ڈٹولدار و وشتبین زالے ائے"

"منی ڈٹولین زال دگہ باز آنت — آھر پہ منیگی جہنم چیا پہ تو

جنّت بیت"

"Because I love you so much"

"Is it true"

"Yes, of course, and ----- I want -----"

"What do you want?"

"Nothing ----- nothing at all"

"تتو چتتے چتتے دتتے گتتے اے — بله من په دل گوتشان كه من ترا وتی

دوتت زانان... و لوتان كه تتو هم... منا وتی دوتت بزبان و بس —"

"What do you mean?"

"I mean, please... I am your friend, not sweet heart"

"چون"

"انچش كه مردین گون مردینا و جنین گون جنینا وت مان وتا دوتت

بوتت کننت — همه دتولا مردین و جنین یا جنین و مردین هم وت مان وتا

دوتت بوتت کننت —"

8

اَسْدُلَاهُئِے لُوگ بانُک آسِيه، چه اَسْدُلَاهُ و شاهدهئِے نَزِيكِي و همراهداريا
 انچُش دل پدرد بوتگ اَت كه اے دل پدرديا سر په نادراهيا كَشْتِگ اَت. آيِيے
 بلڈ پريئيشر رُوچ په رُوچ و دَان اَت - اَسْدُلَاهُ هسپيالا برتگ و داکتران پيش
 داشتگ اَت و درمان و دارگ کنائنتگ اَت، بله بازين گم و بد پهريزيان آ ذرواهيا
 نئيشتگ اَت - مرچي كه اَسْدُلَاهُ شاهده همراه كت و باتيلئِے كُوھئِے سئيل و
 سؤادا برت، گُزا آييا چه لُوگئِے دريگا چم و ت آ همراهي و رتوگا ديستنت -
 چه اے هبرا آيِيے دل پدردى و دَت و آ تهئِے سرا كپت و نارگ و هسكارگا
 لُگت - وهده اَسْدُلَاهُ پر ترَت و لُوگا اَتك، آ تهئِے سرا كپتگ اَت و نارگا اَت
 - اَسْدُلَاهُ آيِيے تهئِے دِيما كُرسِيِيے سرا نشت.

"تعو چُون ائِے؟" اَسْدُلَاهُ په ترس و لرز جُست كت.

"تینگہ تئی دلے تبا نہ آن، بلہ آہر ہما ڈٹول بٹیان کہ تئو لوٹگا

ائے — "آسیہا زہرا زہر پسنہ دات.

"من زانا چے لوٹگا آن؟"

"تئو وت شر زانے —"

"من ہیچ زانان —"

"تئو لوٹے کہ من بمران —"

"آہر تئی مرگا من چیئا لوٹان؟"

"پہ بد ہیلین شاہدھے سانگ کنگا کہ تان من زندگ آن ترا نگیت"

"تئی سوچ و پچین ہبر ہچبر نہلنت —"

"راستین ہبر هر کسا تئوریت —"

"من ترا مرگا نیلان — اگن زلورت ببیت ترا الاجا کراچیا بران —"

"تئو گیش دگران نہائے . منا کجا کراچیا برے؟"

"ڈاکٹرانی گوشگ ہمیش انت کہ اتون ترا ہمے گولی ورگ لوٹنت و

بس . و چہ گم و پریشانیا پھرئز بکن —"

"اے گم و پریشانی منی زندئے ہمراہ آنت — چہ اشان من چون

پہریز کت کنان —"

سبارگا زند، آييا البرٹو مورايائے ناول THE TIME OF

INDIFFERENCE زرت و ديوانجاها شُت. پنکھی پچ کت و سئوپهے سرا

ويت و ناولے پشت کپتگين بهرے وانگا لگت — ناول باز وش آت، بله په آييا

شاهدھے هيال چه ناولا هم وش تر آت — پميشا ناولے تاکانی توکا مان

هيالے تها آييا پد مان پدا شاهدھے اکس ديست که گون آييا گپا آت — و

آيیے ديما هييرانی، وشي و گمے نکش پدربوت.

"من دمانيا تئیی گورا نشت کنان؟"

"من و تنو همراھيا چيا سئيل و سئوادا مرثوين."

"ادا زرے ندارگ په دل باز وش انت — دل گوشيت، هچبر چه ادا پاد

ميبان و تان زندگ آن همدا بنندان و گون تنو مجلس بکنان —"

"من باز گل آن، که منا تئیی ڈٹولين دوستے رستگ —"

"من ترا وتى دۆست زانان و لۇئان كه تئو هم منا وتى دۆست بزبان و

بس —"

"I am your friend, not sweet heart"

9

پدا لھتین رۆچا شاھدہ و اَسدُلّاھا ڈیک نوارت. دو رۆچا پد مان پدا بینگاھا شاھدہ در آیگا گندگ نبوت. چہ اشیا رَند، اَسدُلّاھ باز گتّ بوتگأت و بینگاھان دیوانجھئے دیمّا نِشت نبوتگأت — دو سئے رۆچا وتی باپارئے کار و باران مان گیشتگأت. و دگہ دو سئے رۆچا گۆن وتی لھتین سیادانی ہمراھداریا گیژ بوتگأت — و ایش گوادرئے سئیل و سئوادا برتگاتنت. چہ شاھدھئے نگندگا آییّا برے برے انچش مارت، کہ چۆ مبیّت شاھدہ چہ آییئے آ رۆچیگین ہبرئے سرا دلگران ببیت و پہ زانت گۆن آییّا ڈیک مدنّت۔ بلہ آ بینگاھا، دیوانجھئے دیمّا نِشتگأت و انتزار ہسئینئے اُردو آزمانکانی کتاب "آھری آدمیا" وانگا ات کہ اناگاھا آ رست — و گۆن شاھدھئے آییّا انچش مارت گوشئے چپّ و چاگردا بہارگاھ بوت.

"اسد جان! چوں ائے تئو؟" آہیا پُرسیت و ہۆرکین کُرسیئے سرا نِشت.

"بس دُڈُ آن — تئو چوں ائے؟" آسُدُلاہتے ایمان سلامت بوت.

"لہتین رُچا من وشّ وشّ نبوتگان، بلہ نون وشتر آن."

"بلکین چہ منی ہما رُچیکین ہبران تئو نَوش بوتگئے؟"

"اِئہ، چۆ نہانت — منا ملیریا بوتگ — انگت برابر نہآن — لُوثان کہ

تئیی ہمراہیا سباهی ہسپتالا برئوان —"

"چہ وهدا؟"

"دوازدها —"

آہیا کَمے مۆکل لُوثت و لُوگا شُت و دمانیا رند گون پائینا واتری کت،

کہ یک ترماسے چاہ، دو ہۆرکین کزپ و دو پلینٹ پستہ و بسکۆئی مان ات —

آہیا پاٹ ٹیبیلے سرا اِپر کت — وتی کُرسیئے سرا نِشت — و کۆپان چاهی مان

کت —

"منا آکڑھئے ڈیما کدی برئے؟" آہیا دو سئے دانگ پستہ وارت، چاہا

گئے گپت و پہ وتیگی جُست کت.

"هر وهده تئو بگوشئے — آييا هم دو سئے دانگ پسته دپا کُت،

چاها کُتے گپت و په هاترداری پسّه دات.

"دیمی جمهئے سباها ترا مؤه رسیت؟"

"منا په تئو هر وهدا مؤه رسیت —"

"گُزا سباهئے ده شرّ انت؟"

"هئو — چیا شر نه انت؟"

دمانیا دویں بے تئوار بوتنت — و په بے تئواری یک و یک بسکوئے

دپش کُت و چاهش رندا دات — اے بے تئواریا پدی زرئے ژمب ژمبانی تئوار

گوشئے بستر بوت.

"منی هئیالا انسان یک انچشین بژگین "ساهداری" که تئوار و

بے تئواریئے دپه و بلاهانی نیاما گُت انت — اگن تئواریئے دپهانی نیمگا باز

بکنزیت، گُزا گنوک و ایڈئو بیت و رئوت. و اگن بے تئواریئے بلاهانی نیمگا

باز بلیئیت، دلترگ بیت و مریت — "شاهدھا دنیائے تهلین راستی مان وشین

وژے پدَر کت.

"وہدے انسان — چہ گیدی چاگرد و زندئے بازین زلم و زوراکیان
 شزار بیت و مہر و دؤستی آییے کمک و مدتا بے سوؤب بنت، گڑا گنؤکی و
 مرگ آییے گڈی اُمیت بنت — و آییہ پہ آرام و آسرات رسیننت —" اسدلاہا
 تھلین راستیے دگہ پھناتے پد رکت .

"تئو سرجمیا نا اُمیتئیے پد و رند گپتگ —"

"من نہ نا اُمیتیا پسند کنان و نہ بے بروردین اُمیتانی رندا آن — بلکین

راستیے دؤستواھے آن"

"هر دؤول ببیت، تئو چہ ماہیگئے باپارینا باز دیمہ تر ائے —"

"تئو ہم چہ اِس اِس ٹی جنرالینا باز دیمہ تر ائے —"

"گڑا؟"

"بلہ اے زوراکین دنیاہا، منی و تئی اے ہما دیمتری، کجام ارزشت

داتگ؟"

"مکسد؟"

"چہ من و چہ تئو۔ یگے ہما بلبلِ انت، کہ چہ کرناں پہ راستین پلّیا

تلوسگا انت۔ و دومی ہما پلّ انت، کہ چہ وشین بوا زبھر انت، بلہ کرناںی

گوزگا زند، ہم آئیے اے زبھری نکٹیت۔"

"تئی اے ہبرا من سریدِ نبان۔"

"پہ چُشین ہبرے سریدِ بیگا، یک ہاسین سَنگے بیگِ لوٹیت۔"

"چی انت۔ آ سَنگ!؟"

"مہر!"

"دوستی ہم مزین چیزے۔"

"دوستی یک نرورین اُمیتے۔ دلبدی دات کنت، بلہ کمک کُت

نکنت۔ ساہتے دما بالاد کناینیت، بلہ زندا چہ مرگتے توپانا رکینت نکنت۔"

"و مہر؟"

"مہر زنداپئے یک انچین چمگے کہ ہچبر ہُشکِ نبیت۔ و ہر

مردمے کہ چہ اشبا تنگے گپیت، نمیرانِ بیت و زند و مرگتے ہر ڈولین

توپائے دیما داشت کنت۔"

"تعیی دل گوّشے زانا چہ کرنانی کرنان پہ مہرِبا تلوسگا اِنْت — ترا
 مہرے یک بیہی تھے گون اِنْت... مہرے ہوشامے... بارین تقو وت زانت
 کنے کہ... چیا چُش اِنْت؟"

"مے چاگردا زندے ناراہین گر و بند، ناواندگی، پد منتگی، جنین
 و مردینانی گستاہی و دگہ ہمے وژین چیر، اشیے بُبیاتی سوب اِنْت —"
 "تعیی ہیالا اے ہرابیانی تتوجیل چی اِنْت؟"

"اے ڈرستیگین، ہورین ہرابی اِنْت — پمیشا اشانی تتوجیل ہم
 ہورین بوت کنت — چوناییا وہ اشانی تتوجیل باز اِنْت — چو کہ وانگ و
 زانگے گیش کنگ، مالی ہسابا چاگردے دیما برگ، کوهین دؤد و ریبتانی
 نزور ترینگ، نوکین راہ و رہبندے شوہاز کنگ — و دگہ ہمے ڈٹولین — بلہ
 یک شترین تتوجیلے ہمیش اِنْت کہ جنینانی درنیاما آگھی و سریدی پینداک
 کنگ بییت — و آچہ لوگان ڈن آرگ بننت — تانکہ جنین و مردینانی نیامے
 گستاہی کمتر بییت — و آزندے گاڑے دو پرگانی ڈٹولا ہمراہ بننت و زندے
 ہر پڑا پہ ہوری دیما شت بکننت — و مے سرڈگارا، اے کارے بُنگیجا تعیی
 ڈٹولین وانندہ، زانتکار و آرات تبین جنینے کت کنت —"

"گؤن منی آيگا، وت رۆدین ڈٹولیا اے کار بُنگیج بوتگ — من گؤن ادئے آيگا په آزاتی تَر و تاب بُنگیج کتگ. بازا منا په اجبتي چارتگ — بازا مکن کتگ — بازا هم اير جتگ — بله من چه کسانیا په تَر و تابا هیلدار آن — یونیورسیٹیا وانگئے وهدا بچکانی همراہیا، سٹڈی ٹور، پیلڈ ورک، پکنک و په دگه همے وژین چست و ایران هر جاگه شتگان. گؤا نون، من لوگ و دیوالانی تها وتی بند بئیگا چؤن سگت کنان؟"

"نون اے وت رۆدین جُزا پگری زانت و زانشتی رنگ دئیگ لوئیت"
 "من په اے کائے پگری کوشستا هم تتيار آن — بله انچش که تتيی مدت هم گؤن ببیت —"

"من گؤن تئو گؤن آن — تئو هچبر بازارا مردینانی همراہیا تَر و تاب کتگ؟"

"وتی همے گریبین سیاد، گلام نبی و کسترین برات، یاسرئے همراہیا دو سئے رندا تارک مارکیٹا شتگان — بله — من گوادرئے بازارئے اے دگه شریں جاگهان هم رئوگ لوئان... تتيی همراہیا... "شاهدھا گؤن راستی دستا آییے نیمگا اشاره کت و وتی هبر سرجم کت .

"اے پہ من و شین ہبرے —" اَسدُلاہئے چمّ چہ گلا تَرپکا لگنتت —

"من ترا یک شرین سوّجے دئیگ لوثان —" شاہدھا وتی کرسی کُمک

دیمترا کنزنت —

"چوین سوّجے؟" چہ بہمانگیا اَسدُلاہئے پیشانینگ کرچک تَرّت .

"اسد جان تتو باز پُر مہرین انسانے ائے — و تئی زانت و زانشت ہم

باز شرّ انت — پمیشا من سدکّ آن کہ اگن تتو کوشست بکنئے، شرّین

آزمانک نییس و ناول نییسے بوت کنتے —" شاہدھا وتی کاشین ملگور پُشتا

چنڈتنت و کُرسیا تکہ دات —

"اگن اے ہبر راستے، گزا من یک ناولے الّما نبشتہ کنان و آ ناولے

بُنجاہی کردار من و تتو بین — و آییئے نام "مہر ہوشام" بیت —" اَسدُلاہا پہ

بے تاہیری وتی دست و سر سُرپنتنت — گوّشے ہمبے گون سہران چتگاتی .

مرچی آیانی دیوان دراج کش بوتگات — پمیشا آ نشتگ اتنت و

رُوچئے سید و بد ات — بلہ آ پاد اتکنت و تعباب دپا کسانین ترّ و تابنا رند،

واترّش کت — و چہ جتاییا پیسر، پہ یک دومیا و شین واہگش درشان کت .

"Ok, Good – bye and all the best"

"Wish you best of luck"

10

اَسْدَلَاہ و شاہدہئے دیوان و ترّ و تابانی ہال سَجّہین گوادرا شنگ ات - و آیانی
 نَزیکئیے بارئوا وژ وژین ہئیال و باؤست درشان کنگ بیگا ات - گیشتران آ
 ایڑ جنتت و آیانی دؤستی اش پہ شگ چارت. بلہ لہتینا ہم ساڑانتت و پہ آیانی
 ہمگرنچیا بش بش وارت و گوشتش درینگین گون ما ہم ہمے ڈٹولا بوتین -
 اَسْدَلَاہئے دوین ہمکار و دؤست، نِسار و جمیلا اے ہال و اہوال و ش نبوتنت -
 و آیان اَسْدَلَاہئے سرید کنگئے شعور کت - ہمیشا مرچیکین سبہئے سرا آچہ
 اَسْدَلَاہئے در آیکا پیسر آییئے لوگا شتنتت و آییئے دیوانجاہا گون آیا دپ
 کپنتت. دیوانجاہا دو سئوپہ سیٹ دیم پہ دیم ایڑ اتنت - سئوپہ سیٹانی کش و
 گوران لہتین کُرسی ایڑ ات - نیاما یک دراج بُرین ٹیبیلے ہم ہستات، کہ

ٹیلیپونے سرے اِیر اَت — کوئیے یک نیمگیے دیوالا کیلینڈرے ڈرتکگ اَت
و دومی نیمگے دیوالا، گڑبالے اَت.

"اَسدُلاه! ہال کن۔" سَوپہ سیٹے سرا نندگا رَند، نَسارا درَایت و پہ
شُوہازیگی آئیے نیمگا چارَت.

"ہئیر اِنت — چِتا زانا؟" چہ نَسارے جُست و چارگے نوکین ڈُولا
آییا زانت کہ ہبرے آئیے دلا اِنت.

"ہئیر نہ اِنت —" جمیلا پہ نوشی گوشت.

"چُونیا؟" آ بہمنت.

"تئیگ و ہمے ماسٹرائے ہمراہداریے ہال و احوال سَجھین گوادرا

شنگ اِنت —" نَسارا وتی ساہیلی چشمک چہ چمان در کت و ٹیبیلے سرا

اِیر کت. "و مہلوکات شمے بارٹوا وڑ وڑین ہبر کنگا اِنت."

"مہلوکات چُونین ہبر کنگا اِنت؟" اَسدُلاہا پہ بچکندگ جُست کت.

"تَو واندهین مردمے ائے، وت بزانت کہ اے ڈُولین جاوران مہلوکات

چُونین ہبر کنت —" جمیلا وتی سرے پی کٹیپ ٹیبیلے سرا اِیر کت.

"اگن مردم مهلوکاتے هبران گوش بداریت گڑا یک روچے هم زندگ
 بوت نکنت —" آسدلّاها په بے کماری درّایننت .

"بله مهلوکاتے هبرانی پهک ڈالچار کنگ هم دانایے نه انت ."
 جمیلا نسیتے ڈئولا گوشت .

"اگن مردم په شری پگر و هئیال بکنت گڑا چه اشیا باز تاوان رست
 کنت —" نِسارا آسدلّاهئے نیمگا چارِت و گوشت . "په نمونه باپارئے سرا آسر
 کپت کنت، نام و اِرتئے توکا پرک آتک کنت، لوگی جیژه چست بیت، چیا که
 ترا وت یک شرزاتین لوگ بانکے هست و چار چکئے پت ائے —"

"بله من بزنان که شمارا منی کجام کار نادوست انت؟" آسدلّاه اولی
 رندا کئے نکینگ گندگ بوت —

"ما نزانین، گون اے زاللا... تئیی همراهاریے بیھی مکسد چی
 انت. هُشکین همراه داری انت یا سیر انت؟ - بله گون درآمدین جنینیا... مئے
 چاگردا انچین همراهاری شرّ نه انت — و سیر چه آ و گنتر، که ترا وت هُدایا
 جن و چُک داتگ —" نِسارا هبر پدّر کت .

"شما ہم ناواندہ نہات - تئو نِسارا اِب ائی، در بُرتگ و جمیلا

مِترک. شمئے ہئیالا زانا جنین انسان نہانت؟"

"بلہ — پرچا انسان نہانت —"

"و اسلاما چار جنئے اجازت نہانت؟"

"بلہ — اے ہبر ہم راست انت —"

"گڑا دگہ ہیچ ہبرے پشت نکپیت — من گون آیاا ہشکین ہمراہداری

کنان شرّ و سیرَ کنان شرّ، اے منی جندئے جیڑہ انت —"

"تئو مئے دؤست و ہمکار ائے — مئے مکسد ہمیش انت کہ ترا چہ

جاوران سہیگ بکنین و گون وتی زانتا، ترا شئور و سلاہ بدئیین — تانکہ باندا

رؤچ ترا زندین تاوانے مرسیت — ما وتی دؤستیئے ڈُبہ پورہ کت — نون ہر

چے کنئے وتی مستر وت ائے..."

"شمئے باز متتوار آن کہ شما چہ وتی نیمگا وتی ڈُبہ پورہ کت —"

نون من وتی جاور و جیڑہانَ چاران و راہے گیشینان — ہر وهدے شمئے شئور

و سلاہئے کمک و مدتانی زلورت بیت، شمارا سہیگ کنان —"

نَسار و جمیلے رٹوگا رَند، آپگرا کپت — دمانیا پد، وهدے چہ پگرا
 در آتک، گرا پاد آتک و چہ برپ کئیسا نوٹ بُکی کشت و لہتین گوشتن و
 ہبری نیشته کُنتت:

- گیشین جوش، ہوشا گار کنت —
- زندئے ہر کترہ یک چکاسے —
- شرنگی، ڈرواہین تب و مئیلانی یک ہورین پدشونے .
- مہر، دل و چمانی یک ہتوار و وشین لئیبے — بلہ ہمے لئیب
- برے برے زندئے گران ترین چکاس ہم بیت .
- زند گمے و مرگ، دردے . و انسان ہمے گم و دردئے بندیجاہئے
- ہما بندی انت کہ بندیئے بستارا ہم ہر کار و ہبرا آزات نہ انت —

11

جولاييے گڈسرى رڙجے آت. گوستگين رڙچان گورتگين هئورئے آسر
 کٽتگ آت. بله مرچي نڙدان بستگ آت و ساهيل کتگ آت. پميشا مؤسم وش
 آت. آسدلاها چه پريجا پنج و شش جوس گون پريا در کت و واٿر کولرا مان
 کٽ - واٿر کولر گاڙيے پُشتا اِشت و گاڙي دُنا اؤشتارينت - و گاڙيے هارن
 جت - گون هارنئے اشکُنگا، شاهده چه وتي لوگا در آتک و آييے گاڙيے
 ديمي سيئے دروازي پچ کت و آييے کشا نشت.

گون شاهدهئے ننداگا دوين نيمگاني شيشگ بند بوتنت. ائيرکنڊيشن
 پچ بوت و گاڙيا وش وِشا ريکاني توکا رئون، پکائين سڙک گپت و ديم په
 گوريچان رهادگ بوت.

"آکزه ديم چدا چينچک دور انت؟"

"سی و پنج کیلومیٹر بیت —"

کمے دیمترا راستی نیمگا سڑک تاب گپت و پلیس تانہ و پش ہاربر
 پاور هاووسے نیاما گوزان، گون مئین روڈا، ہٹوار بوت. مئین روڈے دوین
 نیمگان، وژ وژین ماڑی و بپور و کھور و میچ، چو اؤشتاتگین پئوجی سپاہیگا
 سلام دئیان اتنت — و باریگ باریگا وادی ڈور، گئی ڈور و بالی پٹ پُشتا پش
 کیان اتنت —

"تئو آ روچی جے گوشگ لؤتنگ ات کہ بجتے و نگوشنت؟" شاہدا

آیئے نیمگا چارت و بچکندیت —

"ائون من جے بگوشان — آ روچی تئو وہ منی ڈرواہین راہ و در،

بند کنتت —" آسڈلاھا ہم آیئے نیمگا چارت و بچکندیت.

"منا هر جے گوشگی ات، من گوشت، بلہ تئو وتی ہبر کپی کت.

مرچی وتی ہبرا پورہ بکن —"

"انگ منی ہبرے سرا ہدا مکنت تئو زھر بئے، گڑا پہ من جے پشت

کیپت؟"

"تئی دلا من گون تئو زھر بوت کنان؟"

"گوریچ و جنینے سرا چه اہتبار؟"

"جنین چه جنینا آست — من چه آ جنینان نہ آن —"

"لَبز بکن کہ زہرَ نبئے —"

"لَبزِ اِنْتِ —"

"I want to marry you"

"بلہ اے ڈٹول چوں بوٹ کنت؟"

"پرچا بوٹ نکنت؟"

"اول وہ منا پہ تنو چُشینِ ہئیال ہچبر نبوتگ... و دومی ایش کہ...

ترا جن و چُک ہست —"

"اے شَرینِ دلیر نہ اَنت — چُشینِ ہئیال نبوتگ، گُزا دارگا کجا دیرَ"

بیت — و منی جن، ناواندھے کہ کسانیا پت و ماتا منی سرا پہ زورِ مُشتگ —

منا انچشینِ جنے پکارِ اِنْت کہ منی ہبران سریدِ ببیت و گون من ہمراہ داری

کت بکنت. چه تئی گندگا رند، منا انچش گمانِ بیگا اِنْت، گوشے من چه

کرنان تئی رہچار بوتگان — و اگن تنو منا نرستے گزا یات بکن کہ منی زند

گران و مرگ آسانِ بیت"

"مگوش چو —" شاہدھا پہ جبزہ گوشت و گریوگی بوت — و پدا

... پہ بہمانگی و پریشانی گون وتی ہٹیلان گر و چیل بوت —

"من گون تئو جھنمئے رٹوگا ہم تئیار آن —"

"تئو باز دلیر، دانا، ڈولدار و وش تبین بانکے ائے —"

"I love you so much"

"I want to marry you"

'تیبی گندگا رند، منا انچش گمان بیگا انت گوشے من چہ کرنا

تیبی رہچار بوتگان — و اگن تئو منا نرستے، گزایات بکن کہ منی زند گران

و مرگ آسان بیت —'

چہ بالی پتا رند، کچاین سڑک ات — و دوین نیمگا کلتے ڈگار آیان

و گوزان بوتنت — گیشتر ڈگارانی تھا رُستگین کُل ہستانتت — بلہ لہتین

ڈگارانی کُل رُتگانتت — دیمترا سڑک دو بہرا بوت — چپی نیمگئے سڑک

گوادری نگورئے نیمگا رتوت — و راستی نیمگئے سڑک آکرہ ڈیمئے نیمگا

رتوت — آیا گاڑی ہمے سڑکے سرا تاجینان کت — راستا کسانین بازارے

آتک، کہ لوگ و جاگھی شرین نہ اتنت — و کمے دیمترا آکرہئے ڈیم آتک —

گاڙيبي پيسرا راستا تاب دات و زندا چڙيا — و پدا ڏيمئ ٻراهين سنگبنڊئ سرا
سر ڪپت و ڊيم په رڙاڀرشتا تچان بوت — و ڪوھئ ٻنا داشتي .

شاهدہ اشتاپ اشتاپ چه گاڙيا اير آتڪ و چمي چارين نيمگان شانڪ

دانت —

"واه، چوئين ڏولدارين جاگهه!" آيا بچڪندانا ترند ترندا گوشت —

اسڏلاها چه واٽر ڪولرا دو جوس زرت و لهما لهما اير آتڪ.

"بزور! —" آيا يڪ جوسه شاهدهئ نيمگا شهارت.

"تئو چشين چيز هم آورتگ گون!" شاهدها وشي درشان ڪت.

"هئو، گرماگ انت — و راه هم ڪمه دراج انت، پميشا."

آيا شاهدهئ نيمگا چارت و بچڪندت "برئوين نون ڪئورئ ڪرا

نندين و ندارگ چارين —"

آ وش وشا چه گاڙوڪاني سرا اير ڪپانا ڪئورئ ڪرا شنتت و اوڏا

گاڙوڪاني سرا نشتنت و ندارگ، گپ، و جوسه ورگا لگنتت —

آياني ڊيمي نيمگا ڪئورئ آپ ات. راستا برز و پراهين سندات كه آيئ

زرباري ڪرا بجليئ بمب چو پئوجي سپاهيگا په رد اوشتاتگ انتت و رڙاڀرشتي

سرا گارڈھے کوٹی و کنٹرولنگ ہاؤس اتنت — اے ڈراہین چیرانی چپ و
چاگردا دور و نژیکے کوہ اتنت — ندارگ وش ات، ہمیشا آیان باز وشئی
مارت.

"کٹورے آپ چون سبز انت!" شاہدھا چم کٹورے آپا سک دانتت و
سر سُرینت.

"کٹوش چون کشگا انت!" اَسدُلاہا سارتین گینے کشت و سر
سُرینت. اناگت شاہدہ پاد آتک — وتی کاشین مودی پُشتا چندتنت و چہ پرسا
کسانین کٹیمرہے دری کت.

"اسد جان! یک کَمے بوشت..... کٹورے دیما."

اَسدُلاہ لہم لہم اوشتات و آییے نیمگا چکی ترینت.

"ترا کٹیمرہے گون انت!"

"شاہدھا آکڑہ ڈیمے پد ندارگا اَسدُلاہے بازین پوزے کشت. پدا

شاہدھے واہگئے سرا اَسدُلاہا ہم ہمے پد ندارگا، آییے جندے بازین پوزے
کشت.

چہ اشیا رَند، آ گاؤڈکان سرکپان بوت و بندئے سرا شُنتت و گاڑیا

سوار بوت و کنٹرولنگ هاووسئے دیمما داشتی.

"بیا، ڈیمئے اے بھرئے ندارگا ہم بچار"

"Why not"

دوین ایر آتکنت و سر و رَند بوت و باریگ باریگا کنٹرولنگ

هاووسئے روآیرشتی و روڈراتکی نیمگا جھلا ایر کپنتت. کٹورئے آپئے ندارگی

چہ نژیکا چارت، دیمی شُشت، آپش وارت و پدا بُزا سر کپنتت و چہ پُهلئے

سرا ریلنگانی نیاما گوزانا کنٹرولنگ هاووسا پُترتنت.

اودا یک گونڈین گردین کڑیے هستات کہ سئے تاکی پر ات. کبلھی نیمگا

جھلین چاتے ات کہ پدانکی پر ات و بُنا مشین و اتوزارے لگتگانتت. چہ

ادئے ندارگا رَند آ پدا سر و رَند بوت و گردین کڑیئے چپ و چاگردئے ریلنگا

تران بوتنت.

"پہ وتکشیا اے باز ڈٹولدارین جاگھے. ارمان کہ من ادا وتارا سکت

بکتین۔" اناگت اسدلاھا جیزہ کت.

"هُدائے ناما چُشینِ ہبرا مکن، اسد جان!" شاہدہا پہ دلسوچی
 کوکار کت و گوشت و اشتاپ اشتاپا پُشت پر کُت و نِشت و — گریوک و
 ہسکارگا لگت۔

"اڑے!" اَسدُلاہ پھک ہبگہ بوت و پہ اشتاپی شُت و وتی راستی
 دستی آییئے راستی کوپگئے سرا ایزر کت و آییئے تَسلا دئیگا لگت "تتو گریوگا
 ائے اے رندا منا پھل بکن — دگہ برا چُشینِ ہبرِ نکان —"

"لَبزِ انت؟" شاہدہ پاد آتک و دیمی گون اَسدُلاہا کت و گون
 گُشانے لمبا وتی چمی پھک کنتت۔

"من یک دُتولیا لَبزِ کنان —"

"کجام دُتولا؟"

"ہمے دُتولا کہ بدلا تتو ہم گون من لَبزے بکنئے؟"

"چونین لَبزے؟ —"

"لَبزِ بکن تتو گون من سیرِ کنئے —"

"وتی بدلا چو زوت لوٹئے؟"

ہمے ساھتا گاڑیے بُرمشے آیانی گُزشان کپت۔ آیان سُرک کت و
 چارت — ڈبل ڈُور پکپ گاڑیے زاھر بوت، کہ بندھے سرا سر کپت و دیمی
 روآپرشتا دات و سُت —

"نون پر ترّین —" شاھدھا گون سرّے سُرنگا، رُوگئے اشارہ کت —

"بیا رُویں —" اَسدُلاھا گون راستی دستا رُوگئے اشارہ کت.

و پدا دوین ہمراہ بوت و گاڑیا سوار بوت و واترّش کت —

"مئے گرماگئے چُئی ہلگی انت — بلہ من انگت کراچیا ماتے چارگا

نُشتگان — نون من پہ لہتین رُچان رُوگ لُٹان —" شاھدھے دیما گُوشے

زھیرانی جمبران بست —

"پہ چنت رُچا؟" اَسدُلاھے دل چہ گما تاب گپت.

"کم و گیش دو ہپتگ لگیت —"

"گُرا بے تئو منی رُچ چُون گوزنت؟"

"اے نیاما تئو وتی ناولا نبشته بکن، شرّ دلگُوش بے"

"ہبیر کدی رُوگ لُٹے؟"

"پرَمپُوشی —"

"لکٹ گپتگ؟"

"هئو"

"ایوکا رٹوگا ائے؟"

"یاسرا بران گون —"

"ایئریوٹا من شمارا وت رسپنان —"

"شر انت — دگہ کارے ہم بکن —"

"کجام کارا؟"

"پونشیگین سباہا مارا بازارا ببر —"

"دگہ کئے گون بیت؟"

"من، گلام نبی و یاسر هر سئے رٹوین — آ بازارا چیڑ و میڑ گرنٹ

— و من و تتو یک کئے تر و تاب کنین —"

"تعو زانا انکلاب آرگ لٹئے؟"

"انکلاب وہ آتکگ — نون اشیا وتی راستین راہا پر سویمند کنگ

لٹیت."

"چو مبیت تتیی کنٹرول سست ببیت و جوابی انکلابے ببیت —"

"هُدَا جُش مکنات — مَن لُوْثان کہ اے وت روڈین جنزا رھگیج بکنان

—"

"اے نیکنین کارا کدی بُنگیج کنئے؟"

"چہ کراچیئے واترگ و اسکولانی پچ بٹیگا رند — گون تیبی شعور و

سلاہ و کمک و مدتا —"

"کراچیا شمئے لُوگا ٹیلیپون هست؟" وهدے گاڑی مان گودارا لُوگئے

دپا سر بوت، گزا آسڈلاھا جُست کت —

"هتو —" شاھدھا پَسہ دات.

"چو بکن، وتی کراچیئے لُوگئے ٹیلیپون نمبرا منا بدئے و منی

گوادرئے لُوگئے ٹیلیپون نمبرا چہ من بزور — بلکنین کارے بکپیت —"

دوینان یکے دومیئے ٹیلیپون نمبر نبشته کننت و چہ یک دویمیا جتا

بوتنت.

"هدائے مئیار ائے —"

"هدائے مئیار ائے —"

12

گاڑیا مان پازل چٹوکا آل آسکانی ھوٹلے دیما داشت و چارپن ھمراہ یگ و یگا
ایر آتکت.

"شما دوپن برٹوٹ چیر و میز بگریٹ و پدا گاڑیے کرا بیاینت — اگن
ما ادا نبوتین، گرا ودار بکنیت —" شاھدھا گلام نبی کڈن کت، آپیر مردے ات
کہ سرے مودی اسپیت و تنگ اتنت و ساپ ساپا پشتیے رستگ اتنت.

"یاسر! پہ وتی تروزاتکا ٹیکھے گرگا بے ھٹیال مبو —" شاھدھا یاسر
ھٹیالا گیتک — آبز و بارگ بندین بچکے ات، کہ مودی بز بز اتنت، بلہ
چناینتگ و کسانا کتگ اتنت.

اسدلاہ و شاھدہ کش مان کش بوت و ھمراہیا مان شاھی بازارا
شنتت. اے گوادرے کوهن ترین بازار ات. تنکین دمکے ات، کہ پہ ساھگ

کنگا برزا گونی و گردو درتکگ انتت و دمکئے دوین نیمگان، کببن و گونڈ و
کسانین هوٹل انتت —

"اے ہدابکش ہلوا بیئے دُکانِ انت — ادا وڑ وڑین ہلوا تھیار بیت و
ادئے ہلوا سجھین مکرانا نام کپتگ انت۔" اَسدُلاھا دُگانئے نیمگا پہ سر اشارہ
کت و گوشت۔

"ہتو من نام اِشکُنگ —" شاہدھا سر سُرینت و گوشت۔

"اے کریمکئے هوٹل انت — اشیئے مالک و کارندہ درست گنوک انت
— گوادرئے گیشتر گنوک و کماش ہمدا کاینت، چاہ و شیر ورنت و کسّہ کارنت
—" اَسدُلاھا درِاینت۔

"سکین دلچسپین هوٹلے —" شاہدھا بچکندت۔

"اے مُرکئے هوٹل انت — ادا کبلھی بِنچانی سرا سیاسی مردم نندنت
و روڈراتکی بِنچانی سرا لبرانکی مردم — مید و جانشو دوین نیمگا نندنت —
دُراہ رکاٹ گوش دارنت۔ چاہ ورنت و گپ و ثران کننت —"

"بلہ —"

"اے ایسا ہوٹل انت — اے ہما ہوٹل انت کہ اشیئے کشا

کاسمے ہوٹل بوتگ، کہ ہمشیئے پد ندارگا سئید ہاشمیا وتی ناول "نازک"

نہشتہ کتگ — کاسمے ہوٹلے جاگھا نون ماہیگئے بگارے جوڑ بوتگ —"

"اے ہم وشین جاگھے —"

"اے نیادی انت کہ زرئے کرا انت — ادا ماہیگ لیلام بیت — و

باپاری لیلاما ماہیگ زورنت و پہ بکاران دیم دئینت —"

"باز شرّ —"

"اے درہ بکار انت کہ تتیابئے کرا انت — ادا ماہیگ تل جنگ،

واد جنگ، ہشک کنگ و بندل کنگ بیت — و دنا دیم دئیگ بیت —"

"دئئے بز ان چے؟"

"چہ گوادرا دنّ ہم، و چہ پاکستانا دنّ ہم — چو کہ تربت، کراچی،

سیلئون —"

"بلہ —"

"منی ہیبالا اتون برئوین جاگھے نندین و دم کنین و پہ تئئے پرؤشگا

چیرے ورین ہم —"

"اے وشین ہبرے —"

"بلہ تیبی دلا کجا برئوین؟" اَسدُلاہا آییئے نیمگا چارت و جُست

کت.

"کریمکئے ہوٹلا —" شاہدہا کمکے پگر جت و پسہ دات — و پدا

کندگا لگت — و آییئے ہمراہیا اَسدُلاہا ہم کندت —

ایان واتر کت و کریمکئے ہوٹلا سُنتت و اودا دارئے کوہنین کُرسیانی

سرا نشتنت، کہ دیما دارئے کوہنین تُیبیلے ایر ات. تُئیپ ریکارڈئے سرا آرپئے

کتیسٹے پر ات —

"ادا چہ ما ابید، دگہ هر گراکے کہ نشتگ، سجھین گنوک اُنت —"

اَسدُلاہا گون شاہدہا پہ ہلوت گوشت.

"ہو!؟" شاہدہا پہ ہئیرانی گوشت و نشتگین مردمانی نیمگا

چارت.

"دو شیر بیار —" گون کارندھئے ایگا اَسدُلاہا گون آیا گوشت — و

کارندھئے روگا دلگوشی گون شاہدہا کت و درائنتی "ہمے یکین کارندہ کہ

نامی گپور انت سارینے."

"بلہ اینچک گنؤکانی تۆکا بارین تان کدینا.... سارَ بیت —"

"هئو — برۆسه نیست — آ کُنڈا نِشتگین مرد یک هاسپن گنؤکے

— اُسمان مینِی گۆشتی، که مَشکَتے پِئوجا بوتگ — مدام جِئوژیت و وتی

پِئوچی زمانگتے کسَهانَ کاریت —"

کارنڈھا شیر اُورت و آیانی دِیما تُئیبیلے سرا اِیر کنتت —

"ادا گنؤکین جنیے هم کئیت که نامی رابُک یا راییه اِنْت — بله

واجه گنؤکی گۆشت —" اَسدُلاھا گۆشت و شیرا گُلمبے گپتی.

"اے جنین من بدیستین شرّ اُت —" شاهدھا په واهگے درائنت — و

شیرا گُلمبے گپتی.

"چۆن زانا — انکلابی جُنزا وتی همراه کئے؟" اَسدُلاھا نرم نرم

کندت و گۆشت — و شاهدھا هم نرم نرم کندت — بله پَسْھا هچی نکۆشت.

"چۆ مَبیت ترا هم گنؤک بکنت —" اَسدُلاھا مسکرا کت.

"درِگتین من هم گنؤک بوتینان —" شاهدھا گۆشت و پگرا کپت

"په گنؤکیا، اے چۆنین واهگے؟" اَسدُلاھه گمیگ بوت.

"پیسرا منا گنۆکی دۆست نبوتگ —" شاھدھا ھئیال کت و درزانت.

"بله گۆن تتو نژیک بئیگ و اے ھوئلے گندگا رند — نون منا گنۆکی

باز دۆست بیت —"

"ترا گنۆکی سک دۆست بیت؟" آسدلّھا آ گۆن اجبتین چارگے

گوشت: "گۆن گنۆکانی گندگا تتو گنۆک نبوتگے؟"

"په من گوشتے اے دنیا گنۆکانی دنیا انت. ادا هر مردم گنۆک انت

— لهتین په مالا گنۆک أنت — لهتین په وانگ و زانگا گنۆک أنت، لهتین په

ھدایا گنۆک أنت و لهتین په انسانا گنۆک —"

"تتو په کجام چیزا گنۆک بئیگ لوئے؟"

"په انسانا —"

"شرر انت که په مالا گنۆکی نلوئے." آسدلّھا په مسکرا گوشت

"چیا که مالی گنۆک سک ترسناک بیت — ھئیر، نون پادا برئوین که

دیر بئیگا انت و مے همراه چه بازین ودارا دم برنت —"

"برئوین —" شاھدھا گوشت.

دوین پاد آتکنت — و چه ہوٹلا در آیکا اتنت، کہ اناگھا چه پُشتی

نیمگا تَرُبدین تتوارے آیانی گوشان کپت —

"You are a very sexy girl"

شاهدہ باز ہبگہ بوت — آیا پہ ہبگھی چک جت و پُشتی نیمگا

چارت — و پدا پہ بے ارادہ چه آییے دپا در آتک —

"کئے انت، اے؟"

"تیی دوستیگین گنوکے بیت — دگہ کئے بیت؟" آسڈلاھا پہ مسکرا

درآینت "ہما ہبر کہ من دو ماہئے توکا گوشت نکت، گاسے گنوکا دو منٹئے

توکا گوشت —"

"اجبتین ہبرے — ادئے گنوک چُشین انگریزی زاننت." شاہدھا ہم پہ

مسکرا گوشت "گڑا ذراہین کجا دارگ بنت."

آگپ جنان گاڑیے گورا رستنت — گلام نبی و یاسیر اودا نہ اتنت

— آگاڑیا نشتنت و آیانی رہچار بوتنت —

"بارین آ کجام نکبھتین مردمے کہ تئی ڈٹولین بے درورین جنینے پہ

آییا گنوک بیگ لٹیت؟" آسڈلاھا دیم گون شاھدھا کت و وش وشئی چہ آییا

جُست کت —

"اے جُستے پَسہ اے وھدا دئیگ نبیت —" شاھدھا دیم آسڈلاھئے

نیمگا ترینت و بچکندت و گوشت —

"گڑا کدی دئیگ بیت؟"

"تئو چو بکن... بیگاھئے پنچا مئے لؤگا بیا —"

"گلام نبی و یاسر کہ اؤدا بننت گڑا پرواہ نے؟" آییا پہ بے تاهیری

جُست کت .

"ڈٹا کہ من و تئو ہمراہ ان گڑا لؤگئے آیگا چہ پرواہ؟" آییا جُستے

وڑا پَسہ دات و پدا درایننت "آ وتی کوٹیا گون ٹیوبا دلگوش بنت — و من و

تئو منی کوٹیا نندین... چوناییا ہم... من شمئے لؤگا باز بران آتکگان. بلہ

تئو مئے لؤگا ہچیر نیاتکگئے —"

"تئو مئے لؤگا کدی آتکگئے؟ — تئو وہ مئے دیوانجاھئے دپا

آتکگئے و بس —"

"بلہ تئو اینچک ہم نکتگ —"

"ہئیر، منَ کایان — بیگاہی گزا دروازگا بجنان؟"

"اِنَّه — اشیئے زلورتِ نبیت — من بیگاہئے پنچا، دروازگا پیچ

کنان و دروازگئے پُشتا تئیی وداربگ بان. تئو گون رسگا دروازگا تیلانک

بدئے و بیئر."

"اگن گلام نبی و یاسر سرپد ببنت و بیاینٹ، گزا هجّ نبیت؟"

"زانا، تئو دزّے ائے؟ — من پیسرا آیان، تئیی آیکئے ہالا دئیان —"

"تئو چو کہ من کساس کتگات انگت ہم دلیر ترین جنینے ائے —"

گلام نبی و یاسر آتکنٹ و گاڑیا سوار بوتنت و دیم پہ لؤگا واترش

کت.

13

آ کوٹی نہ باز مزن آت و نہ کسان — یک نیمگیا تھتے ایر آت، کہ سرے
گندل پیچ اتنت — دومی نیمگا کسانین ٹیبیلے ایر آت و لہتین کُرسی. یک
کُنڈیا الماریے ایر آت و دیوالے یک نیمگیا کیلینڈرے درتکگآت — وھدے آ
شاھدھے ہمراھیا، تھ پُترت، گُڑا ٹیبیلے سرا یک مزنین سینے ایر آت، کہ
جگے شربت، ترماسے چاہ، پلیٹے بسکُوٹ، پلیٹے پستہ، دو گلاس و دو کُوپی
مان آت. آ کُرسیانی سرا دیم پہ دیم بوت و نشتنت. شاھدھا گلاسانی تھ
شربت ایر رتک — یکے اَسدُلاھتے دیم ایر کت و یکے وتی دیم — اَسدُلاھا
وتی دیمے گلاس چست کت — دو سے گُٹ شربت گُلاٹت و گلاس پدا
ٹیبیلے سرا ایر کت.

"باز وشین شربت آت — کجام شربت اِنت؟"

"تادل! — تتو پیسرا وارنگ یا نہ؟"

"تادل؟ — ہٹو، چار پنچ سال پیسرا... کراچیا وارنگ —"

آسڈلاھا ہٹیال کت و گوشت "تیبی پتا وت مان گوادرا لوگے بوتگ — آچون

بوت؟"

"ہست انت — لشکری واڑا انت — بلہ شر نہ انت — دیمترا ادی

کنان، گزا بلکین ہمّودا برئوان —"

"من ترا انگت نژیکت آرگ لوٹان — تتو دورتر رتوئے؟ چُشین

زوراکی مکن —" آسڈلاھا وتی راستی دست توند توندا سربنت و پہ تمورشے

درائنت.

"اسد جان! نژیکی دلٹیگ انت — من لندنا برئوان، ہم چہ تتو دور

نبان —" شاہدھا تران کت و گوشت و دو سے گٹ شربت گلائت.

"بلہ تتو منا ہمے ہیرا بگوش گون کہ تتو شاہدہ، پہ کئے گنوک

بئیگ لوٹے؟" آبییا وتی گلاسے بشکپتگین شربت گلائت و ہلیننت و پہ

بے تاہیری جُست کت.

"تو بارین وت بزبان — کہ من پہ کئے گنوک بیگ لوتان —"
 شاہدہا ہم وتی گلاسے پشکپتگین شربت ٹنگت و ہلینت و پہ کندگے بسہ
 دات.

"من چے زانان؟" آیا ہئیال کت، بلہ آہچ سرید نبوت.
 "من پہ ذراہیگین انسانان گنوک بیگ لوتان —" شاہدہا سر
 سُرینت و سرید کنگے وڑا گوشت.

"مردما گون ذراہیگین انسانا دوستی بوت کنت. مہر ہم بوت کنت
 — بلہ... اینچک دل لہڑین مہر بوت نکنت، کہ پہ آیا گنوک بیت — اگن
 مردم پہ انسانا گنوک بیت، گڑا بس پہ یک انسانئے مہرا گنوک بیت —
 چیا کہ آ — بس گون یک انسانیا... گیشین جزباتی مہر کت کنت —"

"تیبی دلا آیکین انسان کئے بوت کنت، کہ من پہ آیا گنوک بیگ
 لوتان؟" آیا گوشت و سر جہل کت و چاہے ایز ریچگا لگت —

"مردینئے دلے ہرانی زانگ آسان انت، بلہ جنینئے دلے ہرانی
 زانگ باز گران انت —"

"جیّا اے دٹولِ اِنْت؟" آبیّا چاہئے یک کڑبے اَسدُلاہئے دِیما اِیر کت و

دومی وتی دِیما و جُست کت.

"جیّا کہ دنیا یا چہ کرنانی کرنان چاگرد مردِپنایِگ اِنْت. مردِپنی اے

چاگردا، مردِپنِ آزات اِنْت. بلہ جنِپن، مردِپنایِ بندِپگ اِنْت — پمِپشا مردِپن

وتی دلّے ہبران پہ آسانی زاهر کت کت و باز بران زاهرِش ہم کت — بلہ

جنِپن، نہ وتی دلّے ہبران زاهر کت کت و نہ ہم زاهرِش کت —"

"تتو گوّشے اپلاتون ائے —" شاہدھا بچکندِت و گوّشت.

"اگن من اپلاتون آن، گڑا تتو ہم سُگرات ائے —"

"ہئیر، من اے جیڑھا نون اَسر رسینگ لُوٹان —"

"کجام جیڑھا؟"

"ہمے جیڑھا کہ من پہ کئے گنوک بئیگ لُوٹان —"

"بلہ بارِپن؟" آ گوّشے سرا تان پاد جُستے بُتے جوڑ بوت — و گئے

چاہی گُلاٹ.

"آ مردمے نام... آ گوّشگا لگت، بلہ چہ وتی ہبرئے سرجم کنگا

پیسر، گئے چاہی وارت "آ مردمے نام اِنْت... اسد جان!" و کندگا لگت.

"اے منی نگبھتی انت — کہ تنو منی بارثوا چُشپین ہٹيال درشان

کنے — بلہ —" آپہ گلے گوشگا لگت — بلہ وتی ہبری کپی کت.

"بلہ چے؟"

"بلہ ایش کہ — تان وهدے تنو گون من مہر نکنے پہ من گنوک ہم

نبے — چیا کہ مہر ننگ و گنوک بیگ، دو جتاین ہیر انت —"

"چہ تنو باج برگ — باز گران انت —" شاہدھا گوشت و کُرسیا

تکھی دات — گوشے زانا ببادے وارتگآت — بلہ پدا ہم کنگے گڈی

کوشستی کت، "زانا دؤستی انچین نرورین چیزے؟ — پہ انسان دؤستیا، هزاران

مردما جان ہم کُربان کنگ — چیگوریا، جیولیس پیوچک، گبریل پیری، ڈٹوید

گیسٹ، رالپ پاکس، میر داد، ہسن ناسر و جنین آدمین لبزانت پنگ کنگ

اشیے لہتین رؤژناگین درور انت —"

"دؤستی پہ یک انسانیا ببیت یا باز انسانا... پہ اشیا مال ہم کُربان

کنگ بیت و جان ہم — بلہ —"

"بلہ چے؟"

"بلہ پہ اشیا مردم گنوک نبیت —"

"بلہ تئو منا سک دؤست ائے —" انچش جاہ کثیت گوشے نون آ

مان دلا وتی بایا منگا ات .

"من انچش تود بران، کہ منی مہر تئی سماءے اندرونًا انت — بلہ

تان اے وهدی زاہر نبوتگ."

اسدلاہا آئیے نپسیاتی تجزیہ پیش کت "یا چش ہم بوت کنت کہ

تئی سمایا ہم آتکگ و سر بوتگ، بلہ تان اے وهدی تئو آیا وت سرید

نبوتگئے . اگن، سرید ہم بوتگئے گزا یک نہ یک ڈٹولیا، آئیے منگا تئیار

نہ ائے —"

"اگن منا گون تئو مہر بیت — گزا الما چہ تئی ہمے وشین ہبرا —"

"مہر بس یک چیزیا ہم بوت کنت — انچش گوشنت کہ اگن کلئو

پاترائے پونز کمکے پٹک تر ببوتین، گزا مسرے راجدپتر دگہ ڈٹولے بوتگات

— چیآ کہ سیزر و انتونی آئیے سرا آشک نبوتگاتنت — و پہ مسرے

ہکمرانیا آئیے کمک و مدتی نکتگات —"

"تئو منی کجام چیزا گون من مہر کنئے؟" شاہدہ بچکندگا ات —

"شاهدہ! تیبی ہر چیز منا مہرے سکینا دنت — برے برے من انچش
 توڈ بران، گوشے من ہاس پہ تیبی مہرا پیداک بوتگان — و برے برے من
 انچش توڈ بران گوشے کرنانی کرنان پیسر من و تقو وتا مان وتا باز نڑیک
 بوتگین و گون یک دومیا مہر کتگ."

"و پدا؟"

"پدا مے سیر بیگی بوتگ — بلہ اناگت کجام نہ کجام یک
 ناسازگارین جاوریما مارا چہ یک دومیا جتا کتگ — بلہ مے ارواہ یک ڈٹولا
 مارا پدا یک کنگے کوشستا آنت —"

"منا انچش جاہ کثیت گوشے چہ تیبی وشین ہبران منی دوستی پہ
 مہرا بدل بیان انت —" شاہدہا ہیال کت و گوشت —

"تیبی دلا یک نہ یک دروشمیما... منی مہر الما ہست انت — بلہ
 زانا واب انت — و اے واپین مہرے پاد کنگ منی زندے مسترین مشین بیت —
 و اگن من تیبی واپین مہر چہ واپا پاد کت نکت — گڑا وتی جانا ندر کنان —"
 آسڈلاہا پگر جنانا پہ درد و سوزمان درآینت —

مگوش چو، اسد جان! آییا اناکھا پہ لھڑین دلے گوشت و پہ گشادی
 باھند کت — و وتی راستی دست اسدلاھے دپا ایر کت و گون چپی دستا آییے
 مودی سمارتنت.

اسدلاھا آییے راستی دست چہ وتی دپا دور کت و چکٹ — و پہ
 بے وتی گوشتی —

"ندر آن پہ تتو —"

شاھدہ چہ دلے ہلان سرریچ، پہ اشتاپے آییے کشے کرسیے سرا
 نشت — دوین دستی آییے گورا دتور دانت و وتی چپی گب، گون آییے چپی
 گبا مُشت.

"ہزار بر ندر آن پہ تتو —"

اناگت اسدلاھا وتا گیشینت و آگلایش کت و آییے گردن چکٹ —
 و اناگت شاھدھا وتا گیشینت و اشتاپ اشتاپا شت و وتی کرسیے سرا نشت و
 وتی گردنے لتارگ و پھک کنگا لگت. آھر دوین ترند ترندا گینسارت کشگا
 اتنت — گوشیکا گینتوس اتنت — پدا آ دوینان وتی چم گون یکے دومیا

دُکْرینتنت و پہ بے تئواری و بے کراری یکے دومیا چارگا لگنت، گوشے زانا

یکے دومیئے چمانی زرا بُکتگانت و پہ در آیکا سر سر جنگا اتنت —

پدا گون همے سرامادی جاورا جتا بوتنت.

14

یک شپے کِساس دھا — آ دیوانجاہا، نِشتگِآت و ناولِئے نِشتہ کنگا آت، کہ

اناگھا ٹیلییونا تتوار کُت — آییَا اشتاپ اشتاپا ٹیلییون چست کت —

"ہیلو — ہیلو —"

"ہیلو، تتو کئے ائے؟"

"من اسدُلاه آن — تتو کئے ائے؟"

"منی تتوارا پجَاہ نیارئے؟"

"تئی آواز باز جَہل اِنْت — بلہ... نون منی پجَاہ آرگا آن — تتو

شاہدہ ائے — آوازا کُمک بُرزتر کن —"

"گُرا چُون ائے تتو؟"

"ساہ مان اِنْت — تتو چُون ائے؟"

"من ہم تئیی ڈٹولا آن — تئیی ناولِ نبیسی چوں انت؟"

"ناولِ نبیسی بیگیا انت — اتون ہم من ناولِے نبشتھا اتان. تئیی

جتاییا من بس ہمیشیئے سہارایا زندگ آن —"

"کجام جاگھا رستگئے؟"

"من و تتو گاڑیا سوار این و دیم پہ آکڑہ ڈیما رٹوگا این —"

"اڈئے بابی —" شاہدھے آواز ٹلنگگا ات "تتو منی و وتی کسہا

نبشتھا ائے؟"

"هتو — من ترا چہ بنگیجا گوشنگا ات کہ منی ناولِے بُنجاہی

کردار من و تتو بین —"

"گڑا مئے لوگئے بوتگین ہما مجلسئے ناما ہم گئے گون؟" آیا پہ

لپرزگ جُست کت —

"تتو وتا مزین آزاتی پسند و جنینانی آزاتیئے بئیرک دارے کنئے —

گڑا پہ ہمے ہیرا پریشان ائے؟" اَسدلاھا پہ تون و مسکرا درانت.

"اگن ترا اے ہبر ناپسند نہ انت، گڑا منا ہم ناپسند نہ انت — ہر چے

شر زائے نبشتہ بکن — ترا اجازت انت —" آیا وتی دل ڈڈ کت و گوشت.

"شباباش، انچین زالے بئے — منا ہمے ہیرئے امیت ہستِ انت."

15

شاہدھے اداں نبیگ و پہ اے دگہ کارانی نیمگا اسدلاہٹے دلگوشداریا آبیٹے
 زائے ہالروچ شرتر بئیان بوت — نون آ، چہ تھتے سرا پاد آتک و لوگی کاران،
 گون نثوکر و چاکران کمک و مدتی کت — و چُکائی گڈ، سپایی، ورگ و
 وانگئے پگری کت.

مستریں چُکئے نام اِنایٹلاہ، کہ نہمی کلاسا وانگا ات. دومی چُکئے
 نام مہجیبین ات کہ ہپتمی کلاسا وانگا ات. سئیمی چُکئے نام نادیہ ات، کہ
 پنچمی کلاسا وانگا ات. چارمی چُکئے نام سناللاہ ات، کہ سئیمی کلاسا
 وانگا ات. و پنچمی چُکئے نام رھمتلاہ ات، کہ تان اے وھدی باز کسان ات و
 رھم جان تنوار کنگ بوت و وانگی بُنگیچ نکتگ ات.

آسیہا یک اجبتین بدلی سَدلیے آتکگأت. وهدے کہ چُکّانی پت
 لُوگا نبوت، گڑا برے برے آسیا چارین چُکّ وتی گُورا نادینتنت و تان دیرا دستی
 آیانی سرا مُشت — و آپی پہ دؤستی و دردواری تسلا دانتت — آ وهدا آییے
 دلا گریت و چم پَر ارس بوتنت — تتو گوشے آسیا آیوکین روچانی ہرابیے
 اندازہ ہستأت — و آییے دل یک انچین تُرسے مارگا ات، کہ دیمترا آیانی
 لُوگا تہار و وئیرندان و زندا تباہ و برباد کت کنت.

یک سباہے آرزیندا رند، وهدے سئین مسترین چُک وانگا شُنتت و
 اَسدُلاہ انگت چہ لُوگا در نیاتکگأت، گڑا آسیہا گون آسیا درآینت:

"رہم جانے پت! منا گون تتو چیزے کپ ہست — اگن اشتاپی نہائے،

گڑا، دمانیا بجل —"

"بلہ — جلتگان — بگوش —" آسیا گوشت و پہ آییے کپانی گوش

دارگا جاڑیگ بوت —

"من وہ بیہی ناواندھے آن — بلہ تتو وانندھین مردھے ائے." آسیا

پہ گلوتگی گوشگ بنگیج کت "اگن تتو کُمکے ہٹیال بکنے — تئی اے کار

و کرد شر نہانت — گون اے جنینا تئی دؤستی و ہمراہ داری، نہ پہ تئی

جندا شرّ انت و نه په تئیی چُگان — منا وه بل که درگاهی مردمے نه آن — و
 اے جاوران بارین تان چُنت روچا زندگ بئیان — بله من سدک آن که تتو هم
 بے اژت بے و تئیی چُگانی زند هم برباد بیت و رثوت — پمیشا هوش بکن —
 انگت وهد هست — رندا که آپ چه سرا پر گوزیت، گڑا تئیی هوش کنگا هچ
 پایده نبیت — او مرد! انگت هوش بکن، که رندے پشومانی کارا نئییت —"

"تئیی گپ همیش انتت —؟" آییآ گوشے آسپهے هبر هچ مان

نیاتکنت —

"هتو —" آسپها په بزگی آییے نیمگا چارت.

"شرّ انت — تئیی نسیت من اشکنتت. نون من وتی گینگا چاران —"

آییا په بے کماری گوشت و چه لؤگا در آتک — بله چه لؤگے در آیگا رندا،

باز پگرا کپت —

'زنانان چون بکنان — راه دو أنت — یا وتی پشکپتگین زندا گون

آسپهے ڈولین ناواننده و ناسریدین جنینے همراهیا بگوازینان و پنسرینگین

ڈولا برباد بکنان — یا گڑا پشکپتگین زندا، گون شاهدهے ڈولین واننده و

سریدین جنینیا بگوازینان — تان زندے پشکپتگین بهر، چه بربادیا برکیت —

و اگن زندئے اے بہر، گون شاہدہا برباد بیت، گڑا اے بربادیا زیران — چیا کہ
زند، وش و آرام و آسرات وہ بیت — تورے اے ذراہ آدارکی ببنت — بلہ تان
وہدے کہ ہستانت، زند چو جنتا بیت —

16

جمہ و شمیہ نیا می شیا آ دیوانجاہا نشتگ و ناولئے نبشتہا ات، کہ ساہت
دہ بوت و کراچیا ٹیلیپون کتی .

"ہیلو —"

"ہیلو —"

"تسو ناولئے نبشتہا ائے؟"

"ہئو"

"نون کجا رستگئے؟"

"تئی لؤگا پترگا آن —"

"تسو زانا دُزے ائے کہ دگرئے لؤگا پترئے؟" شاہدہ کئی کئی کندگا

ات .

"ہو — چٹا چُشین دُزیے لڑتا نگوشے، کہ لڑگے ہُدا بُند، دُزیے

سکینا وت بدنت — " آہم کندگا ات —

"پہ تتو چے بیاران؟" شاہدہا پہ ہُلے جُست کت.

"ہر چے تتیی دل بگوشیت — " آییآ پَسہ دات و پدا جُست ہم کت

"کدی آیکا ائے؟"

"پُونشی!"

"بالی گُرائے چست بیگئے وهد چئی انت؟"

"یازده و نیم —"

"من تتیی دینما کایان —"

"زاهر انت —"

"برات گون انت، یا تھنا پنداک ائے؟" آییآ جُست کت —

"تھنا پنداک آن —" شاہدہا پَسہ دات — و پدا وت ہم جُست کت

"نون منا کجام جاگھا پیش دارئے؟"

"جاگہ انگتا باز پشت کپتگ — بلہ پشکپتگین جاگھانی توکا،

شرترین جاگہ — بکشی ہوٹل انت —"

"هئو، راست گُوشے - بکشی هؤئلئے نام و تتوار من باز اِشکتگ -

بله بگوش په تتو ئیکى چه بیاران؟"

"منی شترترین ئیکى تعبی جند اِنت - وتا په وشى و ذرواهى بیار و په

من سر کن - " آییآ په مهر و واهگ پسّه دات -

"بله په تتو ورگی چیز، چه بیاران؟"

"اگن چه تتو وشترین چیزه هست، گُزا هماییا بیار"

"مرچان تتو باز شعیتان بوتگئے - " پیسرا آییآ کئی کئی کندت - و

پدا په دوستی درایننت "شر اِنت، نون اِجازت لؤئان -"

"شر اِنت، اِجازت ائے -"

"هُدائے مئیار ائے -"

"هُدائے مئیار ائے -"

چه اشیا زُند، آ ناول نیشته کنگی نبوت - سئوبهئے سرا تچک بوت

و پگرا لگت - آییآ هئبال کت که

'دنیاے تھا چہ مہر و دوستیا شرتربن ہیچ چیز نیست — اے انچین

بے درورین نیامتے، کہ پہ اشیا جانا ہیچ کیمت نیست و پہ اشیا مرگئے سئودا

ہم گران نہ انت —'

پدا شاہدہ آئیے ہببالا آتک — آیا انچش مارِت، ہر دوین دیم پہ

دیم آنت و یک دومیا چو گنوکانی ڈٹولا چارگا آنت. و پدا آوت سر بچکندگا

لگت — و اے بچکندگ، آئیے دیم تالان بوت —

17

اَسدُلاه و شاهده، دیوانجاها دیم په دیم نشتگ اتنت — و په مهر و دوستی،

یکے دومیا چارگا اتنت و گپ و مجلسا اتنت —

"مئے چئی هلاس بئیگی اَنت و اسکول و کالج پیچ بئیگی اَنت.

پمیشا مارا جنینانی آزاتیئے جُنزئے کار بُنگیج کنگ لوثیت —" شاهدها وتی

چم اَسدُلاهئے دیم سگ داتنت و درایت —

"منی هئیالا په اے مکسدا اگن یک ڈراماٹک سوسایٹے ٹهپنگ

ببیت، گرا کار آسان تر ببیت —" اَسدُلاها پگر کت و گوشت.

"چه پئیم؟"

"چه سجھینان و پیسر، گون لبرانک و اداکاریا، هُب و واہگدارو کین

مردمان دستبندی کنگ ببیت، که آ بیاینت و یک جاگھے مچ ببنت، تانکه یک

ڈرامائک سوسائٹیئے جوڑ کنگا، شعور و سلاہ کنگ بیت۔ اگن اے
 دستبندیئے سرا چیڑے مردم آتک، گڑا ڈرامائک سوسائٹیئے ٹیہنگ بیت و
 آئیئے پلیٹ پارما، ہاکہ و کسمانک اسٹیج کنگ بیت —"

"سکین شرین سلاہے —"

"من اے ردا یک دستبندیئے نشتہ کنان و باندا بیگاہا ترا پیش
 داران۔ وهدے ترا اے دستبندیئے نشتانک دوست بوت، گڑا چہ اشیا لہتین
 کاپی گرین و من لہتین انچین مردم شوہاز کنان تان آیان بھر و بانگ کننت —
 و تئو، لہتین انچین جنین بچار و کاپیان پہ آیان بھر و بانگ بکن۔ و پدا میر
 گئوس بکش بیزنجو لایبرئیریا مردم یکجہ بننت و کارا بنگیج بکننت —"
 "تئو دستبندیا تعمیر بکن — من باندا بیگاہا پدا کایان و گون
 تئو دپ کپان —"

"مردین وہ باز رسیت، بلہ تعیی ہیالا چیڑے چشین جنین ہم ہست؟"

"من کوشست کنان — بلکین چیڑے نہ چیڑے جنین دست بکپیت — و

اگن دگہ جنین دست نکپیت، گڑا بنداتا گون یک اکثرسیا گزارہ کنگ بیت —

پدا اسٹئج کنگین کسمانک و ویڈیو رکارڈ کنگ ببنت، تانکہ وهدے جنینی
بچارنت، گڑا آیان سکین برسیت و آپہ ایکننگا تتیار ببنت —"

18

ستمبرئے ماہئے یک بیگاہے اُت — میر گئوس بکش بیزنجو لایبرئیری
گُودرا، ہشت مردین کُرسیانی سرا نشتگ اتنت — و لہتین دگہ مردمانی
رہچار اتنت — دمانیا رَند، اَسدُلاہ گون دو جنینا اُتک و سر بوت. یکے شاہدہ
اُت، کہ سبزین بلوچی دُچین جارچئے پشکے گُورا اتی، سبزین وئیئے
گُشانے گُئا اتی و دُراجین ملگوری پُشتا لُونجان اتنت — و دومی، آییئے
دزگہار و آیانی اسکولئے یک گوادری باجیے اُت کہ نامی سئدیہ اُت — و زر
دپین دُچین بلوچی پشکے گُورا اتی، زر دپین جارچئے گُشانے سرا اتی و
کسانین پَرسے دستا اتی.

آیانی آیکا رَند، دیوان بنگیج بوت — اَسدُلاہا اِجندا پینش کت — یک

و یکا چہ دراہیگین نشتگین مردمان سلاہ گرگ بوت —

"مارا جنینانی آزاتیا یک جُنزے بُنگیچ کنگی انت — بلہ بُنیاتی جیڑہ
 ہمیش انت کہ اے جُنز چون بُنگیچ کنگ بییت؟" شاہدہا سجھین نشتگین
 مردمانی نیمگا چارت و گوشت —

"مکسد اش انت کہ چوئین کارگلے ٹھینگ بییت و آ کارگلے کمکا
 کجام کجام کار کنگ بینت؟" سٹدیہا شاہدھے ہبر پڈر کت.

"منی ہیالا، پہ اے مکسدا مان گوادرا دو شَرین کارگلے زلورت
 انت —" آسڈلاہا ہبر پہ شایگانی زُرت "یک ڈرامائک سوسایٹی، کہ آییے
 باسک مردین و جنین، دوین بننت و آ گون مردین و جنین دوینانی ہوربا
 کسمانک پیش بکننت — و دگہ... جنینانی آزاتی و ہگانی یک گلے، کہ
 آییے باسک ایوکا جنین بینت — و آ، جنینانی جیڑہان پیش بداریت و آیانی
 گیشپنگے کوشستا بکننت و پہ جنینانی وانگ و زانگا شر زور بدنت. ہشت
 مارچا جنینانی رچا بداریت و جلسہ و دیوان بکننت — انسانی ہگانی جھدا
 ہٹوار بییت، چاگردی کاران بھر بزوریت و لبزانکی چست و ایران گون بییت.
 بلہ یک برے ڈرامائک سوسایٹی بس انت — چیا کہ پہ جنینانی آزاتی و

هڪڙي ڳلا گيشتر واندهه و آزاتي پسندين جنين پڪار بيت، كه تيننگه ادا
 نيستانت. بله ڊيمترا پيداڪ بوت ڪنت —"

"ڊراماٽڪ سوسائٽيءَ پنچ منسب دار گچين ڪنگ بينت، تانكه آبيءَ

ڪارا ڊيما بېرنت" مهمد داوودا سلاه دات.

"چه اءِ منسب داران يگه ڪارمستر بييت، دومي ڪمڪ ڪارمستر،

سئيمي مزن ڪارگشاد، چارمي ڪليتدار و پنجمي شنگ ڪار —" ربيڪ راهيا
 سلاه دات.

پدا "ماڏرن ڊراماٽڪ سوسائٽي گوادريءَ" ناما يڪ ڊراماٽڪ

سوسائٽيءَ جوڙ ڪنگ بوت و آبيءَ پنچ منسب دارش گچين ڪنت، كه ايش
 اتنت:

ڪارمستر اسڏلاه، ڪمڪ ڪارمستر شاهده، مزن ڪارگشاد سئديه،

ڪليتدار، مهمد داوود و شنگ ڪار ربيڪ راهي. و گڏسرا شعور ڪنگ بوت، كه

دو هپتگه توكا لهتين نشانڪ تيار ڪنگ بييت، ماهه توكا آ گوادر ڪلبا

اسٽيج ڪنگ بينت و پدا ويڊيو رڪارڊ ڪنگ بينت و ويڊيو ڪيسٽ شنگ و

تالان ڪنگ بينت —

19

یک نیمروچیا کہ اسدلاھا چہ بازارا لوگا واتر کُت، گڑا آییئے لوگ بانک آسیہ
و وسرک مُستپا، لوگئے لاپا کالیئے سرا دیم پہ دیم نشتگ و وت مان وتا گپ
و رپا اتنت — گون آییئے گندگا، دینانی مورک مُجنتت — پدا ہم، پہ رسم
دنیا آنزیکا شُت و گون وسرکا دست و دروہ بوت —

"چہ حال انت؟" اسدلاھا جوڑی کت و وسرکئے کشا نشت.

"وش انت — تئو چون ائے؟" مُستپایا سر سُرینت و جوڑیئے پسہ

دات و وت ہم بدلا پہ تزن جست کت.

"وش و ہئیر انت — آبیَا وسرکئے تزن مارت. پدا ہم، پہ وشروی

پسہ دات —

پدا دمانیا، هر سئے بے ترک و تتوار بوتنت. آسیہا چہ نژیکا ایرین
جگا گلا سے آپ ایر رتک و آسدلاہئے دیما ایر کُت — آسدلاہا آپ وارتنت و
ہورکین گلاس جگئے کِرا اِشت.

"منی گُہارئے شعور چیّ اِنت؟" اناگھا مُستپایا بے ترک و تتواری
پرؤشت و پہ گلگ جُست کت.

"مکسد چیّ اِنت؟" آبیَا وتی وِسِرکئے ہیر کُمک پھمت و کُمک
نپھمت، و کُمک ہیال کت و جستی گپت.

"بچار، آسدلاہ!" آبیَا وتی کمرزانی گیگ تر کت و سرپد کنگئے
ڈٹولا درائنت: "آسیہ پانزدہ شانزدہ سال اِنت کہ تئی لُوگا اِنت و اے نیاما ترا
پہ ڈرواہی چار چُک ہم بوتگ — و چدو پیسر ما تئی ہچ گلگ نکتگ. بلہ
چیڑے وهد اِنت کہ تتو آ پھک ڈالچار و بے اِزت کتگ، و مارا چہ وتا گلگدار

—"

"من آسیہا ڈالچار و بے اِزت کتگ؟"

"ہئو —"

"چونیا؟ — آیئے جندئے و لوگئے سچھین زلورتان وہ من پورہ کنگا

آن —"

"ہشکین زلورتانی پورہ کنگ کارا نئییت — گون آیا تئی رو و دم

بدلتگ انت — ترا چہ آیا یک ڈئی جنیے دؤست تر انت — گزا تان وهدے کہ

تتو اے جنیئے رندئے کپگا یلہ ندئیے، آسیہ ڈالچار و بے ازت بیت —"

"گون شاہدھا منی ہمراہی منی جندئے جیڑھے — من ہچبر لبز

نکتگ، کہ وهدے گون آسیہا سیر کنان، گزا گون دگہ جنیے ہچ ڈٹولین ہمراہ

دارئ نکان —"

"بلہ چہ اشیا آسیہ ڈالچار و بے ازت انت —"

"پہ اے ہبرا، آسیہ ڈالچار و بے ازت نہ انت — اے شمئے وتی ہیال

انت —"

"چہ اے جاوارن آسیہ ناڈراہ ہم بوتگ —"

"آسیہا وتا ناڈراہ، وت کتگ — پدا ہم، ادا من آیئے الاج کنایتگ

و اگن زلورت بیت، انگت آیا پہ الاجا، کراچیا ہم بران —"

"تان وھدے تتو آ جنیپے رندے کپگا یلہ ندئیے، آسیہ دراہ نیت

—"

"من ترا پیسرا گوشت کہ آ منی جندے جیڑھے — من آیا یلہ دئیان

یا ندئیان، مستر وت آن —"

"گڑا چہ اے ازابیا شرتر انت کہ من آسیہا وتی لوگا بیران —"

"من نگوشان کہ تتو آیا وتی لوگا بیر — چیا کہ آیا وتا لوگے هست

—"

"منا ہج لوگ نیست — چہ ادے ازابیا گڑا من وتی براتے لوگا رٹوان

گزن —" آسیہا زھر زھرا گوشت.

"اگن تئی ہئیال ہمیش انت کہ منی لوگ تئی نہ انت و ترا لوگ

نیست، گڑا وتی مستر وت اے —" اسدلاھا گوشت و پاد اتک و ٹیوی روما

شُت.

"نون تئی ہئیال چی انت؟" اسدلاھے رٹوگا رند، مُستپایا چہ آسیہا

جُست کت: "گزن من کایے گزن؟"

"هتو — ادا چے بکنان؟" آسیہا پہ بے چاڑی پسہ دات.

"چُگان چَوَن کئے؟"

"چُگان بے منیگا نبیت — پمیشا چُگان ہم برین گون"

"گُرا تئبار ببیت — رَوین —"

"چُگان ادا بیا بیت — " آسپہا چُک تعوار کنتت کہ لوگئے پیشگاھا

لئبیا اتنت — و وهدے کوٹیا پُترتنت، تان آبیا کُدن کت و گون آیان گوشت:

"وتی گُد و کتابان، سُهرین پُوستین پیتیا بکنیت و بیاریت کہ ناکوئے

لوگا رَوین —"

چُک وتی کوٹیا شُنتت و وتی گُد و کتابان مان سُهرین پُوستین پیتیا

کنگا لگُنتت، و آسپہے جند چہ ہمے کوٹیا وتی گُد و اے دگہ چیرانی چنگ و

سیاہین پُوستین پیتیا مان کنگا لگُت — دمانیا رُند، مات و چُگان دوین پُوستین

پیتیا دستا گپنتت و گون مُستپایا دُنا در آتکنت.

20

مہلین بیگاہے اُت، موسم وش و ساپ اُت. گوادر کلبے سرپچین بلہ مسترین
ہالے ڈرسینگ روما گوادرے نامدارین و نوکین اسٹیج ازمکار مچ بوتگ اتنت
— و اسٹیج پروگراما گدی دروشم دئیگا اتنت — و تماشہ چار مزین کساسینا
ایان و نندان اتنت — ساهتیا رند کئیمرہ مئین اُتک و اسٹیجے دیما ویڈیو
کئیمرہ مندت و تئیار کت — رندا اسٹیج پروگرام بنگیج بوت. چوناہیا وہ
سجھین پنچ ہاکہ پیش کنگ بوتنت، کہ یک چہ یگا شرتر اتنت — بلہ سے
ہاکہ وتی مٹ و ت اتنت، کہ شاہدہ و سئدیہا آیانی توکا ائیکٹرسے کردار ادا
کنگ اُت.

یک ہاکہیے سرہال "وانگ و زانگ" اُت — ہاکہے توکا شاہدہ

یک ناواندھین جنینے بیت کہ وانندھین مردیے لوگا بیت — و سئدیہ یک

واندھین جنکے بیت، کہ چہ گرلز کالجا یازدھمی کلاسی در برتگ و نون
دوازدھمی کلاسا وانگا ات — شاہدھے لوگ واجہ یک روچے سئدیہا گرلز
کالجے رٹوگا گندیت و آیا پسند کنت — پمیشا گون وتی سیاد و وارس و
دوست و دزبرادران شعور و سلاہ کنت کہ گون آیا سور بکنت — وھدے
شاہدہ چہ اے ہالا سرید بیت، گرا آپہ اے ہرا گمیگ بیت — بلہ پدا ہئیال
کنت کہ آئیے لوگ واجہ پہ اے کارا باز مئیاریگ نہانت، چیا کہ آوت
واندھین مردینے — و اندھین مردینا، واندھین جنین دوست تر بیت — اے
ہبرے مارگا پد، آوتی واندھین دزگھارے گورا رتوت و وانگ بنگیچ کنت.
یک روچے کہ آئیے لوگ واجہ آیا مان لوگا نندگ و وانگ و نبشتھا گندیت،
گرا چہ دومی سانگا بخیت.

"تو وانگ و نبیسگے ہئیالا اے؟"

"ہو —"

"کدیگ و تان؟"

"چہ ہما روچا کہ سہیگ بوتگان، تو واندھین جنینے سانگ کنگا

سر گپتگے —"

"وہدے تئو وت وانندھے بئیگا ائے، گڑا منا دگہ وانندھئے چہ ہاجت

— چہ مرجیگا دومی سانگئے ارادہ کۆتاه انت —"

دومی ہاکھئے سرہال "رۆزگار" ات — ہاکھئے تۆکا شاہدہ و سئدیہ

ہر دوین سور کُتگین انت. شاہدہا وتی لۆگ واجہ دۆست بیت و دوین تپاک

انت — بلہ سئدیہئے لۆگ واجہا آ دۆست نبیت و مدام لۆگ واجہئے شگان و

بد و رَدانی نشانگ بیت — دوین ہاندان ہمساهگ بنت — و چہ یگے دومیئے

ہال و اہوالان سرید بنت — پمیشا یک رۆجے سئدیہ شاہدہئے گورا رئوت و

پہ ہمے نیتا گون آییَا گپ و رپ کنت، کہ بلکین پہ وتی چیژہانی گش و

گیوارا راہے در بگیجیت —

"تیبی لۆگ واجہا ترا باز دۆست بیت و شما دوین باز تپاک ات —

چیّا چُش انت؟"

"پرچا زانا؟"

"من پمیشا جُست کنگا آن، کہ منی لۆگ واجہا گون من ہیچ دۆستی

نیست — من گۆشان چہ تئو انچین شُور و سَلاہ بگران، کہ آییئے دل مۆم

بترتیت —"

"مرد و جنئے دوستی و تپاکیئے سئوب چؤناییا وہ باز بنت — بله یک

مزنین سئوبے هست —"

"چی انت آ مزنین سئوب؟"

"جنین دگرئے مهتاج مبيت —"

"مکسد؟"

"مکسد ایش انت کہ یا جنینئے پت و مات مالدار ببت یا آییئے جندا

رؤزگارے ببيت —"

"بزانتیگ و تیی لؤگ واجهئے دوستی و تپاکیئے مزنین سئوب

ایش انت کہ تقو کارا ائے — و اگن من بلؤٹان کہ من و منی مردئے نیاما

دؤستی ببيت و ما تپاک ببتن، گؤا من کار بکنان —"

"تقو منی مکسد شر زانت —"

پدا وهده آ په ونا کارئے شوهازا لگیت گؤا مردا دؤست بیت و

تپاک بنت —

و سئیمی هاکیئے سرهال "جنین" ات. اشیئے تؤکا یک ورنابے بیت

کہ آییئے پت و مات آزگارین مردم انت و په آییئے سانگ و سورا شر شرین

جنک شُوہازَ کُننت — بلہ آییَا چہ مات و پتے در گپتگین جنکان ہچ یگے
 دُوستِ نبیت — چپا کہ آییَا اِشکنگ آ جَنک کوهنپن دُود و رھبندانی بندیدگ
 اُنت — نہ چہ لوگا در اَتک کُننت و نہ گُون در اَمدین مردینان گپے جت کُننت
 — بلہ یک روچے آ بازارا ترگا بیت، کہ اناگھا چہ پُشتی نپمگا شر رنگین
 جَنکے اشتاپ اشتاپا کثیت و آییَا رسینیت و چہ آییَا جُست کنت:

"مستر! اکبال مارکیٹ کجام نپمگا اِنت؟"

"تچکا دپما برئو و پدا چپا تاب کن، اکبال مارکیٹ تئی دپما بیت —"

آ دستے سرا اشارہ کنان، آییے رھدربریا کنت.

"Thank you so much"

آ سرا سُرینیت و مَنّت گیری کنت.

ورنایا آ جَنک دُوستِ بیت — پمپشا آییے بارئوا باز جُست و پُرس

کنت و سھیدگِ بیت، کہ آ، نپکہ دار هُدابکشے جنپن چُک ماجدہ اِنت. چہ اے

ھبرا رند، یک روچے آییے مات چہ آییَا ترند ترندا جُست کنت —

"منی چُک! مے در گپتکگین جَنک ترا دُوستِ نبنت — دگہ چُشپن

جَنکے ھست کہ ترا دُوستِ ببیت؟"

گُزا آنرم نرما پَسَه دنت.

"هئو — آئیکه دار هُدابکشه جنک ماجده انت —"

"منی چُک! ئیکه دار هُدابکشه جنک تعبی درور نه انت —" مات

آیئه سرپد کنگا کوشست کنت.

"منی مات! وهده آ منا دؤست بیت، گُزا بز ان منی درور انت —"

آپه ماتئه سرپد کنگا کوشست کنت.

وهده آ وتی هبرئه سرا اؤشتیت، گُزا کم کما آیئه مات مئیت و پتا

هم مئینیت. و نیٹ آیئه سور گون ماجدها بیت. ورنائے ماتئه کردارا شاهده و

ماجدهئه کردارا سئدیه ادا کنت.

21

شپے نہ بوت — موسم باز و ش آت. آسڈلاہ و شاہدہ گاڑیا سوار انتت و دیم پہ
بکشی ہوٹلا رٹوگا انتت.

"من ترا باز جنجال کنگ —"

"چونیا؟"

"پہ جاگھانی پیش دارگا —"

"گنوک!" آسڈلاہا آییے نیمگا چک ترینت و گوشت: "چار ماہا رند

نؤکی ہیبالا کپتگئے؟ منا و ترا زانا پرکے هست؟"

"اُہ پرک وہ نیست — شاہدہا ہم آییے نیمگا چارت و درائنت.

"اگن تئی دلا پرکے هست، گڑا وهدے من کراچیا کایان، اؤدا تنو

منا کراچیے جاگھان پیش بدار —"

"کِسمت —"

اَسدُلاہا اوشتار جاہا وتی گاڑی اے دگہ گاڑبانی گورا اوشتارینت —
 و شاہدہئے ہمراہیا ہونلا پُرت و کاوونٹرئے کرا آتک — ہونٹلئے واہند
 بکشی بلوچ وت کاوونٹرئے دپما نشتگات — اَسدُلاہ گون آہیا دست و ڈرؤہ
 بوت .

"اے واجہ بکشی بلوچ انت — دؤد رییدگ دؤستین مردمے —"
 اَسدُلاہا شاہدہئے نیمگا چارت و بکشیئے نیمگا اشارہ کت "و اے شاہدہ
 انت . شرین استیج ازمکارے —"

"واجہ! ہال کن؟" شاہدہا پہ وشروہی گون بکشیہا جوڑی کت .

"تتو چون ائے؟" بکشیہا پہ بچکندگ جوڑیئے پسہ دات و پدا وت

جُست کت "پہ شما چے ہزمت بکنان؟"

"واجہ! ما تہی ہونٹلئے چارگا آتکگین —" اَسدُلاہا گوشت .

"اے چبے کہ جینگائے ڈٹولا انت و سک مزن انت؟" شاہدہا مزین

شیشگیئے نیمگا پہ دست اشارہ کت و جُست کت .

"اے مزین جینگایے - کہ گوستگین روجان کسانین جینگایانی
 ہمراہیا چہ دریایا در آتکگ -" بکشیا پسہ دات .
 "زندگ بوتگ؟" شاہدہا پدا جُست کت .

"نہ - مُرتگینے بوتگ -" بکشیا پسہ دات و پدا گوشت: "بیاییت
 من شمارا دگہ لہتین چیز پِیش داران -"

بکشیا اَسدُلَاہ و شاہدہ ہمراہ کنتت و ہوتلئے پیشگاہا یک زندین
 اسپیتین چیزئے کِرا برتنت -

"اے ہڈے - دسمبر 1994آ، مان گنزئے تتیابا یک وئیل ماہیگے در
 آتکگ کہ دراجیبی ہپتاد و دو پوٹ بوتگ - اے دراجین ہڈ آئیئے آژگورئے
 یک نیمگیئے ہڈ انت -" بکشیا زندین اسپیتین چیزئے نیمگا اشارہ کت و
 گوشت - و پدا آبی دگہ لہتین ہڈانی نیمگا برتنت .

"اے وئیل ماہیگے سرن ہڈئے یک بہرے - و ایش آئیئے دو
 پہلوگ انت -" بکشیا آسرد کنتت - دوینان، بلہ گبشتر شاہدہا درہ پہ ہب
 و واہگ چارتنت -

"شما موسیکی گوش دارت؟" بکشیا پہ مہمان داری جُست کت .

"شاہدہ تھو جے گوشے؟" اَسدُلاہا چہ شاہدہا جُست کُت .

"ہئو، چیا گوشَ ندارین —" شاہدہا پَسہ دات .

"گڑا برئوت آ تلوئے سرا —" بکشیا تلوئے نیمگا اشارہ کت کہ

پسیلئے زربار روڈراتکی کُنڈا ات"

بکشیا دوین مہمان ہمراہ کنتت و تلوئے سرا بُرتنت — تلو بُرز ات و

باز گوات کپت ات — جُل پیچ اتنت — و چارین نیمگان زندین بالشت ایر اتنت —

اَسدُلاہ و شاہدہ نشتنت و بالشتان تکھش دات — بکشیا شُت و دمانیا رند

گون دو ورناین بلوچ سازگران واتری کت .

"پہ اشان بلوچی، سندی و اردو ساز بجنت . " بکشیا گون سازگران

گوشت —

"شمئے نام کئے و کئے انت؟" شاہدہا جُست کت .

"منی نام اَبُدُلگپور انت و اشیئے اَبُدُلسمد —" چہ دوین سازگران

یکے دُرُانت .

دوین سازگران باریگ باریگا بلوچی، سندی و اردو ساز جت — شرین

ازمگر اتنت و وشپین سازش جت — سازئے نیاما شیرچاہش آورت — دُرستان

سازئے گوشدارگئے ھوریا چاہ ہم وارت و برے برے گپ و رپ ہم کت - ده و
نیمے کساسا، آیان چہ بکشی و سازگران موکل گپت و دیم پہ لوگا واتر کت .

"نون منی ہما واہگئے بارئوا چے گوشئے؟" آسدلّاھا راھا جُست

کت .

"کجام واہگ؟" شاہدھا انچُش زاہر کت گوشئے ہج سرید بٹیگا

نہ انت .

"من بے تتو زندگ بوت نکنان - پمیشا گون تتو سیر کنگ لوٹان

— "آییا شاہدھے نیمگا چارت و وشّ وشّی گوشت —

"ترا چہ پیسرا جن ہست —"

"منی اے لوگی کسانیا منی سرا مُشگ بوتگ - ناوانندہ و

ناسریدین جنیئے - نہ کارے الکاپیا کت کنت - و نہ ہبرے سرید بیت - منا

تئی زلورت انت ."

"گڑا یک روچے نندین و اے بارئوا گپّ کنین —"

"یک روچے چیّا؟ باندا بیگاھا —"

"ہئیر، شرّ انت —"

"بىگاہئى پىنچا من تىبى لۇگا كايان."

گاژى آيانى لۇگانى دپا آتك و رست. هر دو جتا بوتنت — بله مرچى

جتايىء وهدا دوين شوك نهائنت و كس مزانتين پگر و هئبالانى توكا

كىتگائنت.

22

آنکوشے شاہدہ آت — گوشتے شاہدھے مات آت. انچش ژند و پند و نرور
 آت، گوشتے سالی نادر واهے آت. چه گندگا، اے هبرئے کساس کنگ گران
 نه آت، که گوستگین شپا شرّ و اب نکپتگ آت و گوستگین شپ و مرچیکین
 روچا، باز پگری کنگ آت.

"تعو وش ائے؟" آسدلاها په پریشانی جُست کت.

"باز نه، بله شرّ شرّ هم نه آن —" شاہدھا نرور نرورا پسّه دات.

"چیڑے درد کنت؟"

"هئو، سر و جان یک کّمے درد کنت —"

"درمان وارتگ؟"

"ponstan وارتگ —"

"باز ناگیگ نہائے نہ؟"

"باز ناگیگ وہ نہآن۔ بلہ امپتِ انت اے کمکین درد ہم گون تئی

آیگا رثوت۔" آییا گوشت و چہ ترماسا دو کوپ چاہی زرت و یک کوپے

آسدلاہئے دپما و دومی وتی دپما اپر کت۔

"اگن پہ منی آیگا تئی درد رثوت، گرا من پہ بیہ نرثوان۔"

"ترا کئیا گلینتگ؟"

"منی ہبرا بگر۔ بیا، نون سیر کنین و ہنی مونا مسترین شہریا

رثوین۔ منی و تئی سجھین گم دور بنت۔" آسدلاہا واب و آگھیئے ہورین

جاوریا سلاہ دات۔ و گئے چاہی وارت۔

"منا یک رازے ہست کہ تنیگا من گون تئو نگوشتگ۔" شاہدہا

گئے چاہ وارت و گوشت۔

"چونین رازے؟" آگرت۔ گوشتے زانا گویریا وارت۔

"نون کہ من ہبر بنگیج کتگ، گرا سرجمی ہم کنان۔" شاہدہا پہ

دلجمی درآینت: "بلہ منی دستبندی ایش انت کہ تان وهدے من ہبرا سرجم

نکنان، تئو پہ دلگوش گوش بدار۔"

"ہیئر، ہیر کن۔" اَسْدَلّٰہ ہُشک و ہئیران اَت۔

"یونیورسٹیٹیے وهدا....." شاہدہا نرم نما گوشگ بنگیچ کت

"من و یک ورنایے گۆن یک دومیا باز نزدیک بوتگ اتین۔ پدا ما انچش نَزیک

بوتین، کہ گۆن یکے دومیا مہر کت۔ وهدے ما مہرے یک ہاسین اسٹیجیا

رستین، گرا سیرے سئوژگ کت۔ آییآ وتی پت و مات مئے لؤگا پہ گواجارے

آرگا دیم داتنت۔ منی پت و ماتا مئت۔ پدا یک رۆچے مئے ہیربندی بوت و

سیرے ماہ و رۆچ ہم گیشیننگ بوتنت۔ بلہ چہ سیرا دو رۆچ پیسر، آ اناگھا

سرکار و پناہگیرانی جُنگ و چۆپانی وڈالی بوت۔ آ چہ بازارا دیم پہ لؤگا

پیداک اَت، کہ چہ بمب تراکینا بیران بوت۔ چہ اے ہیرا رَند من سکّ دل پدرد

بوتان و تان دراجین وهدیا چہ لؤگا در نیاتکان۔ و لؤگے کُنڈیا نشتان و گریت

و ہسکار۔ من انچش تۆد بُرت، گوشے منی دشتار نمرتگ، بلکین لؤگ

واجه مُرتگ۔ و چہ آییے مرگا من جنوزام بوتگان۔ چہ منی دشتارے اناگتین

مَرگ و منی جندے پریشانیا منی پتا سکّ شاک بوت۔ و آ زوت ناداراه بوت

و چہ دنیا یا شُت۔ پدا کراچی پہ من جہمے بوت و من اؤدا نشت نبوتان۔

پمیشا ہمدآ آتکان و پہ وتی دلگوش کنگا، وانینگے کار بنگیچ کت۔ ادا من

گُونِ تَتُو دُچار کِپتان — گُونِ تَتیبی گندگا من انچُش مارتِ گَوشے منا وتی جتا
 بوتگین همراه رستگ. اجبتین هبر ایش انت که تَتیبی ڈیل و دروشم گُونِ آبیَا
 نَزیکِ انت و نام هم — آبیئے نام امانلّاه اَت. گُونِ تَتُو باز نَزیکِ بیگا رَند، من
 په تَتُو وتا تَتیار کنگئے باز کوشست کتگ، بله اِپسۆز که سۆبین نبوتگان. هر
 رَندا که من وتا په تَتُو تَتیار کنگئے کوشست کتگ، منا امانلّاه گیر آتکگ —
 منا گُونِ تَتُو دۆستی وه بوتگ، بله دۆستی په مِهرَا بدل نبوتگ — چه تَتیبی
 بازین مِهر درشانیا برے برے من انچُش مارتگ که منی دۆستی په مِهرَا بدل
 بیانِ انت — بله گُونِ امانئے گیر آیگا، مِهر پدا په دۆستیا پر تَرَتگ — همے
 دُتولا وهدے تَتُو گُونِ من سیرئے واهگ درشان کتگ، گُزا یک رَندے منی دلا
 هم سیرئے واهگا چه وَابا جه جتگ — بله گُونِ امانئے ترانگئے کپگا، اے
 واهگ پدا وَاب کپتگ — پمیشا اسد جان! من نه گُونِ تَتُو مِهر کت کنان و نه
 سیر! چه تَتُو پهلّی لُوْتان. منا پهل کن — " و پدا گریوگ و هسکارگا لگت.
 "بزان هبر ایش انت — منی بے نسیبئے سئوب بزان همیش انت —"
 آبیَا په دل پدردی و درد و سۆزمان درآینت — آبیَا چه اے اگوتی هال و تیرشانین
 رنجان پَهک گُورا وارَتگ اَت.

"گڑا نون من چوں کنان؟"

"من چے گوشت کنان — آیا پہ نگہگی پسہ دات .

"تئو پکاییا گون من مہر نکنتے؟"

"دگہ چے بگوشان؟"

"بے مہرا گون من سیر ہم نکنتے؟"

"سیرتے واہگ کہ باہند نکنت، گڑا من چوں بکنان؟" آیا پہ شزاری

درآینت .

"شر انت، منی یک گڈی واہگے پورہ کت کنٹے یا نہ؟" آسدلاہا

گون نرورین اُمیتینا جُست کت .

"چی انت — تیی گڈی واہگ؟" آیا پہ بڑگی جُست کت .

"منی گڈی واہگ ہمیش انت کہ یک رندے — بس یک رندے —

منی جندے واہگے پدا — سئیل و سوادا گون من ہمراہ بے —" آیا پہ

ہلے گوشت .

"سئیل و سوادا کجا رٹوگ لوٹے؟" آیا گون راستی دستا وتی

پیشانیگ پرتک و جُست کت — گوشے سرے دردی پدا وڈتگأت .

"هر جاگهے که دل بلوئیت —" آییآ په زهرکنکی پسه دات.

"من تئیار آن —" آییآ گۆن بے سمایی گوشت.

"بانداتیگین سباهے نُها گُرا راهَ گرین —" آییآ انچُش گوشت،

گوشتے لؤئتی هزانهیے شوهازا برئوت.

"شرّ انت —" آییآ په تُرس و لرز پسه دات — و پدا مزین پگریآ

کیت.

أسدُلاه گۆن ناکامین دلینا پاد آتک و وتی راها شُت — و شاهده وتی

تهتے سرا دیم په چیر ویت و گریوگ و هسکارگا لگت.

23

"ما کجا رٹوگا این؟"

"هر جاگھے دل بیارت —"

"مکسد چی انت؟"

"أمرے تئیی واھگئے سرا شتگین — مرچی منی واھگئے سرا رٹوگا

این —"

"باز جزباتی مئے —"

"تئیی بے مہرین نژیکیا من سگت نکنان —"

"منی و تئیی دوستی وت یک مزین چیزے — اگن منی و تئیی ہمراہ

داری چه تئیی دوستیا بیت، گڑا باز شرین کار بوٹ کننت —" شاھدہ پہ

اشتاپی ہیرا ات و آئیے سرید کنگئے کوشستا ات —"

"من لہتین دگہ جنین ہم مینتنگ — مارچے 8آ، مان گوادر کلبا
 جنینانی سمیناریے کوشستا کنین، کہ چہ اشیا جنینانی درنیاما باز آگھی
 پیداک بیت و اشیے آسر ڈراہیگین مکرانے سرا کپت کنت."

"من بے سیرا وتی وهدا گوازینت کنان، بلہ بے مہرا نہ — اگن تئو
 گون من مہر بکنے، گزا من بے سیرا ہم زندگ بوت کنان —" آسدلاھا وتی
 دلے راستین ہال درشان کت —

"اسد جان! مہرے واہگ پہ زور پیداک کنگ نبیت —"

"گون من تورے پہ دل مہر مکن — بلہ پہ منی دلے سہڑینگا

سرزاہری مہرے بکن —"

"گون من چو ہم پہ زور بوت نکنت —"

"شاہدہ! یک رندے — بس یک رندے — چہ وتی زبانا منا بگوش:

اسد جان! من پہ تئو مہریگ آن — منا ہمینچک ہم بس بیت و چہ تئبی ہمے

بکین ہبرا ہم من وتی پشکپتگین زندا گوازینت کنان —"

"من چُشین نگی کت نکنان — مہر انسانے زندا یک رندے بیت و

بس — و چُشین مہر، انسانے ڈراہیگین نگی ٹوربان در کت — من یک

رندے پیسرا مہر کنگ — پمیشا نون بوت نکنت —"

"من تیبی اے ہرا نمٹان — مہر یک رندے نہ، گیشتر ہم بوت کت

—"

"اگن بوت کت سر انت — تنو ودار بکن و منی مہرے لہڑانی

شورینگے کوشستا بکن — اگن تنو چُش کت بکنے، گزا من دگہ چے لوٹان

—؟"

گاڑی باتیلے سرا سر کپت و پیسرا دیمی روایرشتا دات و شت و پدا

گوریچانا — چپی نیمگا کنینے آتک کہ آییے کر و گوران بتور، چش و

کُترے بازین درچکے رُستگ ات — دیمترا چہ ہٹوراپا پُربن کنڈے آتک — و

لہتین ڈگار زاهر بوت و آیانی نژیکا لہتین کسان کسانین ہر پُشتین لوگ —

اسدلاھا گاڑی گوریچانی کوھے بُنا داشت و ایر آتک و کوھا

سرکپان بوت — و شاہدہ برے آییے پُشتا و برے کشا گون ات — کوھے سر

کپگا رند، آييا ديم گون کُتب رُودراتکا دات و برے پراه و برے تنکين سينگ
 راهان رُوان رُوانا کوھئے کِرا سر بوت —

"اے سادئے کنڈگ انت۔" اَسدُلاھا گون شاھدھا گوشت "و آ کوھئے

کُتب رُودراتکی سُنٹا پٹوک گوشتنت — مارا همودا رُوگی انت —"

شاھدہ چہ گاڑئے اير آيگا بگر تان کوھئے سر کپگا، يک ڈُولا

بے ترک و تتوار ات — آييا گوشتے تُرسے چير کپان ات، کہ ساھت و کترہ ودان

ات. بلہ گوشتے اَسدُلاھا اَنچش سِھر کنگات، کہ چہ همراه داريا انکار هم

کنگا نہ ات. و چو بے ساھين بُنيئے ڈُولا گون آييا گون ات.

اَسدُلاھا پٹوکئے پراهگا داشت و ديمي گون گُورپجان کت و اوشتات — شاھدہ

هم آيئے چي کشا اوشتات. پورھين گوادرياني ديمَا ات، کہ ئيے (T)

ڈُولا ات، و همے ئيے توکا بازين چيرے زاهر ات. چو کہ: ديمي زر، پدي

زر، جي ئي، لانچاني کارجاه، ائييد جاہ، گلہئے گُدام، ماڈل هاي اسکول،

اسماييلباني جمائت هانہ، مير گئوس بکش بيزنجو اسئعيڈيم، بئور، مچ،

شريس، کہور، کُتر و بيڈامے کسان و مزين دُرچک، پش هاربر روڈ و آيئے

سرا تچوکين گاڑی و مؤثر سايکل — و تر و تاب کنوکين مردم —

"مبارک بییت۔" اناگھا اَسدُلاھا دیم وتی چپی نیمگا ترینت و گون

شاہدھا گوشت "منی زانتا تمو اولی جنہے ائے۔ کہ مان کُوہے اے جاگھا

آتکگے۔ سادے کنڈگ و پٹوک، دوینان۔"

شاہدھا انگت ہیچ نگوشت و بس روک روکا آئیے نیمگا چارت۔

انچش گمان بوت، گوشتے آچہ وتی گویاکا زبھر بوتگات و نون پھک

گنگ ات۔

"یک روچے من گون تمو گوشتگات کہ تئی واپن مہرے آگہ کنگ

منی زندے مستریں مشن بیت۔ و اگن من تئی واپن مہرے آگہ کنگا

سوین نبوتان، گوا وتی جانا ندر کنان۔" اَسدُلاھا آئیے چمانی توکا چارت و

دراينت: "من وتی اے مشنا سوین نبوتان۔ پمیشا نون وتی جانا ندر کنان۔

شرتر ہمیش انت کہ تمو دست و ت منا چہ اے کُوہے سُننا تیلانک بدے۔

تانکہ چہ تئی پاکین دستانی لگگا۔ منی ارواہ وہ تھیر بگپیت۔"

شاہدہ انگتا بے برمش و توار ات۔ و نون پہ گنوکی آئیے نیمگا

چارگا ات۔

"نون پہ من ہچ پش نکپتگ — تنو منا تیلانک دئیگئے لاہک ہم

زنائے — ہمیشا من چہ کؤھئے سرا دئور کنان و وتی جانا ندر کنان —"

اسدلاہا پہ دلپروشی و نامیتی درآنت — و تھمبل تھمبلا دیم پہ کؤھئے

سٹا رہ گپت — انچش گندگ بوت، گوشے پہ واپینگی رٹوگا انت .

"اسد جان!" اناگھا شاھدھا چپولگے جت و گوشت — و انزار کت و

اسدلاہ مان ریت — و پُشتی نیمگا گران کت "تنو منی واپین مہر چہ واپا آگہ

کتنگ و وتی مینا سوین بوتگئے — نون من پہ تنو مہریگ آن — و گون تنو

سیرا ہم تیار آن —"

و اناگھا اسدلاہ گوشے گرت — انچش سما کت، گوشے چہ کرنی

واپنا آگہ بوت —

"تنو پہ دل و ستک گوشگا ائے؟" اسدلاہا باور بیگ و نبئیگئے وڑا

پہ گلے جُست کت .

"ہئو، باور بکن —" شاھدھا پہ دردے پسہ دات .

"بلکین تنو پہ ہمے ترسا گوشگا ائے، کہ من چہ کؤھئے سرا کپان و

مران، گرا تیبی ناما بان — مہلوک ہمے گوشیت، کہ تنو تیلانک داتگ —"

"اِنَّہ — چش نہ اِنْت — منا تئی مہرے سٹوگند اِنْت — تئی ہما

راست و پاکین مہرے کہ ترا گون من هست اِنْت — " شاہدہا در اِنْت و پہ مہر

آ گلاش کت و وتی راستی گب گون آئیے راستی گبا پر مُشت — و گون

راستی دستا آئیے سرے مود سمارتنت —

"گزا منا باور اِنْت — " اَسدُلاہا گوشت و وت ہم آ گلاش کت و

آئیے گردن، گب و اَنارکانی چُکگا لگت —

"تئی ندر باتان —"

"ندر باتان پہ تنو —"

دوینان پہ گینسارے توند توند ساہ کشت — و دمانیا رند گیشنتت و

پہ وشئی و ایمنی لوگان واتریش کت .

24

آ رۆچی، شاھدھئے لۆگ سمبھینگ بوت — جھل بیگاہئے وھدا آ بانۆر کنگ و
وتی کۆٹیا نادینگ بوت — آسڈلّاه وتی لۆگا سالونک بوت و دیوانجاھا نشت
— رۆايرشتا پد، ملّابے گۆن سئے شاھدا همراهی کت و شاھدھئے لۆگا شت.
دومی کۆٹیا آ په بے تئواری گۆن شاھداھا نکاه دئیگ بوت، گلام نبی
هم همۆدا ات — رۆچ ایر رئوگا رند، آ لۆگا پترت و بانۆرئے کشا شت و نشت.
مردمانی در آيگا رند، آييا دروازگ بند کت — و په واهگے بانۆرئے
دیم پچ کت — بانۆرئے چم نژ اتنت. آيیے دیم په دیمما کرسییے سرا نشت و آبی
رۆک رۆکا په مهر چارت و بچکندتی —

"نون چمان پچ کن — آييا په بچکندگ دراننت.

"او هو — آييا په نمنگ سر سُرینت.

"وتی آسکی دیدگان پیچ کن — تان من آیانی توکا اژناگ بکنان —"

آییا مئت کت .

"منا لئ کنت — آییا بچکندت و گون دوین دستان چم گپنتت —"

"کس نیست —"

"تعو همدا ائے —"

"چمان پیچ کن منی زند!"

"انہ —"

"کم چه کم دستان وه دیر کن —"

"دیر نکنان —"

"بچار گزا هبر هما انت — تعو پشومان بئے —" و آییا یکدم چم پیچ

کننت — و آییئے نیمگا در لپاشتنت —

"هبر چی انت؟"

"هبر همیش انت، منی دیمَا انت — هُداپیگی چمان همه وژا بل که

پیچ انت —" آییا په آرمانے گوشت "پیسرا وه من په الکاپی چارت نکتگان، که

بگندئے تتو وش نبے — بلہ نون وہ اے منی جندئیگ أنت — پمیشا پل کہ

من چمان سک دئیان و الکاپیا چارانش و وتارا سپر و ہیکیم کنان —"

"إش إنت بچارش و دلا هُرسند کن —" شاہدہا وت چم آبیے

چمانی توکا سک دانتت — و آبیہا پہ بے تُرگ و تتواری نشت و تان دیرا آ

چارنتت. انچش زانگ بوت گوشے، آبیہا نَشہے کتگات و پھک سراماد ات،

یا گزا شاہدہا گون وتی مہر و شر رنگیا آ سہر و بے وت کتگات —

"تتو شر زانے کہ منا تیبی چمانی چارگ چینچک وش بیت؟ و چہ

اشیا من چینچک لزت گران!؟" ساہتینا زند، آبیہا جُست کت —

"هئو — منا اندازہ هست —" شاہدہا نرم نرم پسہ دات "چیا کہ

مرچان منی جند ہم — تیبی چمانی چارگا وشی و لزت ماربت —"

"Really"

"Yes, Really"

"ندر باتان پہ تتو —"

"ندر بیاتان پہ تتو —"

و پدا آ دل پہ دل بوت و وپنتت - و سڄھين شپا وڙ وڙا گون يڪے

دوميا مھر و مھيتش درشان كت —

25

سباہٹے سرا چہ وایا بُست بئیگئے شرتا آ زَنڈین پگریا کپت .

"اُنون ما هر دوین وتی مہرئے بُرز ترین سندا سر بوتگین، بلہ سیرا
رند، اے مہر بارین تان کدینا پشت کپیٹ؟ دنیائے تھا گیشتر ہمے وڑا بوتگ،
کہ سیرا رند، تان چیزے وهدا وہ بازیں مہر پشت کپتگ — بلہ چہ اشیا رند،
مہر کمتر بئیان بوتگ — و گڈیگا، یا وہ پھک ہلاس بوتگ، یا گڑا سک کم
ترتگ —"

"اے ردا ائیڈورڈ ہشتمے مہر، شرین درورے، کہ چہ دنیائے
مسترین آشکان یکے . آبیَا گون ولس وار پیلڈ یا مسز سیمپسنا مہر بوتگ ات
- و پہ ہمے مہرئے ہاترا، آبیئے سونی چہ ارنسٹ سیمپسنا گرائنتنت و پرانسا
راہی دات و وت برتانیہئے بادشاہیئی یلہ دات و پرانسا شت و گون آبیَا سیری

کُت۔ بلہ انچش گوشنت، کہ چیڑے وهدا رَند، آییئے مہر آ وڑا پشت نکپت و
 گڈیگا، آچہ وتی اے سجھین کنگین کاران پشومان ہم بوت۔ چو مہیت مئے
 مہر ہم چیڑے وهدا رند، اے وڑا پشت مکپیت۔ پھکا پھک ہلاس ببیت، یا
 سک کم بتریت۔ و اگن اے ڈٹولا ببیت، گڑا اے بلاہین ٹریجڈیے بیت۔"

چہ اے ہٹبالا، آییآ ترسے چیر کپت۔ آییئے جان سست و ترند
 بوت۔ و گوشئے توکا ڈرہگا لگت۔

'پمیشا... مئے مہرا پہ ہچ دابا ہلاس ہئیگ، یا کم ترگ نیست۔
 آ، وتارا مدام ہمے سندا دارگ لوٹیت۔ بلہ پہ اشیا، گڑا چے کنگ ببیت؟ چے
 کنگ ببیت؟' انچش زانگ بوت، گوشئے گڈی ہبر آییئے گوشان پد مان پدا
 پسہ دئیگا ات۔

آچہ تھتے سرا پاد اتک۔ اشتاپ اشتاپا ریشی ساتنت، جانی
 شُشت، آزی بست، گڈی بدل کنتت و ڈٹا رہ گپت۔

"کجا رٹوگا ائے؟" شاہدہا پہ ہئیرانی جُست کت۔

"کمے۔ وتی لوگا رٹوان۔" آییآ پہ بے چاڑی پسہ دات۔

"چیآ؟" شاہدہئے ہئیرانی وڈت۔

"کار هست —" آیا ہبر گونڈ گپت.

"شر نہ انت — تئو سالونک ائے —" شاہدہا سوچ دات.

"چے بیت؟ مرچی دومی روچ انت — من زوت کایان —"

آیا گوشت و در آتک. و شاہدہا وتی چم آیا سک دانت و یگویا

آیے نیمگا چارت.

آ وتی لوگا شت — چہ برپ کئیسنا ناسرجمین ناولی در کت — و

زرتی و دیوانجاها شت و نشت —

'منا اے ناول تان انشپی هر ڈولا سرجم کنگی انت —' آیا ہیالے

توکا گون وت گوشت — و نبشته بنگیچ کت —

آیا برے برے اشتاپ اشتاپا نبشته کت و برے سست سستا — و اے

ڈولا ہیپت و ہشت تاکدیمی نبشته کت.

"واجه! ترا بی بی لوٹیت —" کماشپن جنین آدمین نئوکر،

نورہاتون دروازگے دپا اوشتاتگات.

"شر انت — برئو، من کایان —" آیا چہ وتی سرا ٹگلپنگے ہاترا

گوشت — و چہ آیے رٹوگا رند، پدا نبشته کنگے کوشست کت — بلہ نون

آیئے دلگوش یک جاگہ نبوت — اینگر و آنگر نگلت. ہمیشا آیا دگہ نبشته
کت نکت — و نبشته کتگین ناولی زرت و بانورئے لوگا شت.

"تتو مرچی ہم ناولئے نبشتہا یلہ ندئیے؟" شاہدہا مکن کنگئے
ڈٹولا جُست کت.

"منا تان شپیگا اے سرجم کنگی انت —"

"تان شپیگا چیا؟"

"آھر تان کدینا نیم شلونگ بیبت؟"

"بلہ سیرئے دومی روچا وہ نبشته آلمی نہانت. اے کار دگہ وهدے

بوٹ کنت —"

"بس کمے پش کپتگ —"

"گڑا مستر وت ائے —"

وهدے لوگا چہ آ دوینان ابید، دگہ کس نیستات، آیا نبشته کت —

و وهدے کہ دگہ مردے آتک، گڑا آیا نبشته مهتل داشت — گڈیگا شپئے

دہا ناول سرجم کت — و مان الماریا ایر کت —

ناولٹے سرجم کنگ و اپر کنگا رَند، آییسا سارتین گینے کشت و دمانیا
ایمن و ہرُسند بوت — بلہ اناگھا لہتین دگہ ہئیالان آ انگر کت — پمیشا یک
رندے پدا پہ اشتاپی وتی لوگا شُت و نوٹ بکی آورت — و آ ہئیالی،
گوشتنے ڈٹولا نبشته کنت:

- انسانے زند دنیاے مسترین چکاس انت.
- مردین و جنین، ازلی و ابدی ہمراہ انت — و سکتین
بدنسیبے آ چاگرد کہ اشانی ہمراہ داربے توکا اڑ و جنجال
ودی کنت.
- چہ مردین و جنینے جتاییا مہرے تَن و دی بیت، چہ اشانی
آدارکی ہمراہ داربا مہرے ہوشام گبیت و دایمی ہمراہ
داربا مہر وتی بیہی رنگا دینما کثیت و زندے ہر پھناتا
کُمک و مدت کنت.
- مہرے زبہرے گم و مہرے دستا در آیکے ترس، ہر
دوین بیمناکین چیز انت — چیا کہ چہ مہرے زبہرے گما،
زند گران بیت و چہ مہرے دستا در آیکے ترسا مرگ

آسانَ بیت — و زندئے گرانی و مرگئے آسانی انچین جاور

آنت، کہ باز بران انسانا پہ دیمرئویا نیلنت —

26

"دۆشى سیرئے اولی شپ بوتگ، پمیشا من هاتر کتگ — بله —"

"بله چه؟"

"بله انشپی من تئی هچ هاترا نکنان —"

"تتو منا چه کنئے؟"

"رندا وت گندئے — بله نون بیا ساھتے کُرسیانی سرا دیم په دیم بین

و نندین —"

"آ کُرسیانی سرا دیم په دیم بوت و نشتنت — چمَش یگے دومیے

چمانی توکا سک دانتت — و یک دومیا گنؤکے دُئولا چارگا لگنتت .

"ترا وه مدام مهرئے هوشام بوتگ — بله نون منا هم مهرئے هوشام

انت —" شاهدها اسدلا هئے چمانی توکا چارت .

"اے منی وش بہتی انت —" اَسدُلاھا بچکنَدِت .

تان دِپرا یِکے دو میے چمانی چارگا رَند، آ پاد آتکنت — آپش وارت

و تہتے سرا وبتنت —

"تئی چمانی زرا منا بکینت نکت — بلہ نون وتی مہرے مزین زرا

منا بکین — تانکہ منی ارواہ بچکسیت و وش و وشنود بیبت —"

"زانا تتو وتکشئیے ارادہ انگت یلہ ناداتگ؟"

"اِہ - چیا کہ اگن نیبت سپا بیبت، گزا مردم پہ وتکشیا نمریت —"

"تئی مہر چہ منی دوستیا گیش بیبت؟"

"چونیا"

"چہ تئی مہرے سہرا منی دوستی پہ مہرا بدل بوت و مہرا منا پہ

سیرا تیبار کت —"

"دوستی و مہر دو جتاین چیز أنت —"

"پہ درور؟"

"چو کہ دوستی پہ مہرا بدل بیبت، بلہ مہر پہ دوستیا بدل نیبت —

دوستیا سیر نیبت — بلہ مہرا سیر بیبت —"

"تیبی چند چہ منی چندا ہم گیش بیت —"

"اگن اے ہبر راست انت، گڑا اشیے مسترین سئوب ہمیش انت، کہ

مہر چہ دؤستیا تئیار تر انت — تیبی سیلاہ دؤستی بوتگ و منی سیلاہ مہر —

بلہ منی ہیالا مہرا کت و بباد نیست — وهدے من و تتو ہر دوین مہرے

منزلا سر بوتگین، گڑا نہ من گیش بوتگان و نہ تتو —"

"سیرا رند ہم تیبی پلسپہ نکٹیت؟"

"منی پلسپہ سرجم انت و اشیے سرا کار کنگئے وهد آتکگ —"

"چؤنیا"

"مہرا یک دلے، دومی دلے ہبران، بے گوشگا سرپد بیت."

"منی دل، تیبی دلے ہبران، شریے سرا سرپد بوتگ."

"منی دل گون تیبی دلا چے گوشگا انت؟"

"ہمے گوشگا انت کہ بیا مہرے مزین زرا دئور کنین و ابدمان بین

"—"

"گڑا تیبی دلے پسہ چی انت؟"

"منی دلے پسہ ہمیش انت کہ نیکن کاران دیر نکنت —"

و گونِ ہمے ہبرا دوینان، مہرے مزیننِ زرا دئور کت - و گونِ یکے
دومیا پہ دل مہر درشان کت، کہ لٹیلی مجنون، سسی پتو و ہیر و رانجھائے
ڈٹولینِ آشک و ماشوکان بلکین درشان کتگات - اے اسدُلاہ و شاہدہٹے
مہرے بُرز ترینِ سنداٹ، کہ سجھین شپا رنگارنگینِ ندارگی پیش داشت - و
بامگواہٹے درگتا، آ دوینی واب گیتکت.

27

گوستگین شیا کسانین چُکے بیران بوتگآت. پمیشا سباہئے سرا ماہلّہ
 باتیلئے کوہئے کُتب رُودراتکی کبرستانا سئے کبر کوچ، پہ آییَا کبرے جَنگا
 اتنت.

اناگھا یک کبرکُچینا دیست کہ مردمے چہ کُوہئے سرا چُو مرگا بالّ
 کنت و جہلا دیم پہ بانڈما پینداک انت.

"مردان! اُدا بچارِیت۔!" آ کبرکُچا پہ ہئیرانی آ دگہ کبرکُچانی
 دلگُوش ہما نیمگا تَرینت —

"چیئے؟" دومی کبرکُچا پہ ہبکُھی بُزا چارِت و جُست کت —

"او ہُدا!" سئیمی کبرکُچ گُرت و پہ لپرزگ چہ آییئے دپا در آتک۔

ایان کبرئے جَنگ یکدم بند کت — و بانڈمئے نیمگا تچان بوت و
 سُنتت — وهدے آ بانڈمئے سرا سر کپنتت و آبی دست جت و شریئے سرا
 چارت، تان آ یک مردمی جُزے ات، کہ جہلا کپگئے آسرا، جائے سجھین
 ہڈی پُشتگاتنت، درواہین رگ و روتی سستگاتنت، پورھین ہونی چہ
 گوشان در آتکگات و کسانین گرنچیئے ڈٹولا بوتگات — سر و دیمی پش
 کپتگاتنت و بس —

"بے چارگ مرتگ — بلہ پھک ہورت ہورت بوتگ." یک کبرکُچیا

گون دردے درایت — آییَا گوشئے سک بڑگ بیگا ات —

"شر بچارتی، کئے انت؟" دومی کبرکُچا گوشت.

"شریئے سرا پجارگ نبیت —"

"چون پجارگ نبیت؟ — اے — " سئیمی کبرکُچا چارت و ہیال کت

"اے... واجہ آسڈلہ انت — باپاری آسڈلہ!"

مسترین کبرکُچا اشتاپ اشاپیا وتی چادر پچ کت و جون چادرا کت و

بست .

"چہ شما یگے بجلیت و کبرا بجنٹ و دومی اے چادرے لمبا
 بگیٹ، کہ جؤنا برین و لوگا سر کنین —" مسترین کبرکؤچا وتی دوین
 ہمرہانی نیمگا چارت و گوشت.

"چاکرا! تئو برئو آدارکے ایوکا کبرا بجن، و من رٹوان گون —" یک
 کبرکؤچیا گون دومیا گوشت —

دوین کبریان جؤن تلام کت و لوگا برت. آیئے جندئے لوگ بند ات —
 پمیشا شاہدھے لوگا برت و سرش کت — شاہدہ و سجھین ہمساہگش
 سہیگ کنت. و پدا آیئے اولی زائے پت و ماتئے لوگا شت و آش ہم ہال
 دانتت — آسدلاہئے دوین لوگی، چک، سیاد و وارس و دؤست و دزبرادرانی
 تۆکا یک توپانے چست بوت — آ انچش پریشان، بہ و بکڈ و سربتگ بوتنت،
 گؤشے پہ آیان کیامت آتکگ ات —

"شؤدۆکان وھدے چند چنڈین جؤن، پہ شؤدگا چہ چادرا در گیتک،
 گؤا کاگدے دیستش، کہ بلکین آیئے کیسگا بوتگ ات — شؤدۆکان کاگد گلام
 نیئے دستا دات، کہ آ وھدا، نڑیکا اوشتاتگ ات.

جنازه و کبر و کسارتا زند، آییے پرس آییے جندئے لوگا دارگ بوت
 - آییے اولی زال و چُکَّان وتی لوگا واتر کنگآت و لہتین نژیکیں سیاد و
 وارس ہم پہ آییے جن و پُکَّانی کمک و مدتا آییے لوگا آتگاتنت. و سئدیہ
 گون وتی لہتین دزگھاران شاہدھے چارگا آتگآت - و شاہدہ بے کساس
 دلپدرد بوتگآت - بنداتا آییہ پہ بے باوری گُری و گراش و پریات و زاری کت
 - گوشے آییہ اسدلاہئے مرگ، باور نبوت - بلہ کم کما گوشے آییہ باور بیغان
 بوت - پمیشا آ چہ گنؤکیا سر جنان بوت - و پدا دل دلا گنؤک بوت. سر و
 مودی شنگینتنت و پہ گنؤکی سلوات و کوکارا لگت -

ہمے جاوران، گلام نبی شاہدھے کوٹیا پُترت و کاگدی سئدیھے

دستا دات - سئدیہا کاگد پچ کت و آییہ وانگ چش بُنگیچ کت:

سئدیہ!

چہ مئے ہندئے چاگردی پدمنتگی و پابندیان، منا بنداتا تان وھدیا
 گون الکاپین جنینان شرین نژیکی نبوتگ. بلہ رندا کہ اناگھا گون شاہدھے
 ڈٹولین وانندہ و آرات تبین جنینیا گند و نند بوت، گڑا منا گون آییہ بے کساس
 مہر بوت - آییہ گون من دؤستی بوت، بلہ مہر نبوت - و گون من سیرا تئیار

نبوت — بلہ من ہم اُھد کت، کہ ہر دابا آئیے دلا، پہ وت مہر پیداک بکنان —
و اگن من وتی اے مرادا سوہین نبوتان، گڑا وتی جانا ندر کنان — مزین جہد
و کوشستا رند، آسر کہ من شاہدھے دلا وتی مہرے پیداک کنگا سوہین
بوتان، منیگ و آئیے سیر ہم بوت — چہ اشیا رند، مئے مہر انگت وڈت و
وتی بڑترین سندا رست — بلہ منا شک ات، کہ سیرا رند، مئے مہر تان دیرا
پشت نکپیت — کم کما، یا وہ پھک ہلاس بیت، یا گڑا سک کم تریت — و اے
چیز من سگت ہم نکت — و من پہ چشین رچیے گندگا پہ ہچ دابا تئیار
نہ اتان. ہمیشا من لوٹت کہ مئے مہر ہمے سندا ابدمان ببیت — و مہلوک مارا
دایما ہمے ڈولین آشک و ماشوک بزانت — ہمیشا من وتکشی کنگا آن — من
چہ پیسرا شربا زانتگات، کہ شاہدہ منی کمرین رنجے سگت نکت، گڑا منی
مرگا چو سگت کنت؟ من سدک آن، کہ چہ منی مرگا رند، آگنوک بیت —
ہمیشا من اے کاگدا تئبی ناما نبشتہ کنگا آن —

من پیسرا وہ بے مہریے آماچ اتان و رندا کہ چہ بے مہریے آماچیا در
آتکان، گڑا مہرے یک انچین جھلین زریا کپتان، کہ چہ مہرے بازین کئیپ و
کدھانی تنگگا، منا مہرے ہوشاما گپت — پدا منی آسر بڑگین شاہدھے سرا

ہم کپت — و آ ہم، مہرے ہوشاما گپت — و مہرے ہوشام یک انچین
 نشے، کہ تامی وہ چہ دنیائے ہر نشہا وش تر انت — بلہ آسری مرگ بیت،
 یا گنؤکی —

اگن چہ ما رند، سرید ترین مردم لؤنت، کہ دگرا مہرے ہوشام مگپیت، گڑا آ
 یک انچین جُنزے بنگیج بکننت، کہ چہ آییئے برکتا مہرے کئیپ و کدہ مان
 سجھین چاگردا شنگ و تالان بنت — وهدے مہرے کئیپ و کدہ سجھین
 چاگردا شنگ و تالان بنت، گڑا ہر کسا وتی بہر رسیت و کسا مہرے ہوشام
 نگپیت — !!

اسدُلاہ

ترت 8 مارچ - 1996

گنی پرواز